

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA JEVGENIJA TANČEVA [EVGENI TANCHEV]
SECINĀJUMI,
sniegti 2021. gada 6. oktobrī¹

Lieta C-666/19 P

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd
pret

Eiropas Komisiju

Apelācija – Dempings – Ķīnas izcelsmes aspartāma imports – Regulas (ES) 2016/1036
piemērojamība *ratione temporis* – Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta
a) apakšpunkts – Normālās vērtības noteikšana, pamatojoties uz līdzīgas preces cenu Eiropas
Savienībā – Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 10. punkts – Korekcijas dempinga starpības
noteikšanai – Korekcijas zaudējumu esamības noteikšanai

Satura rādītājs

I.	Atbilstošās tiesību normas	3
II.	Tiesvedības priekšvēsture	4
III.	Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums	4
IV.	Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi	5
V.	Analīze	5
A.	Vai Regula 2016/1036 ir piemērojama <i>ratione temporis</i> šajā lietā?	6
1.	Lietas dalībnieku argumenti	6
2.	Vērtējums	6
B.	Par apelācijas sūdzības otro pamatu	10
1.	Lietas dalībnieku argumenti	10

¹ Oriģinālvaloda – angļu.

2. Vērtējums	11
a) Pieņemamība	11
b) Par lietas būtību	11
1) Par apelācijas sūdzības otrā pamata trešo daļu	12
2) Par apelācijas sūdzības otrā pamata pirmo daļu	15
C. Par apelācijas sūdzības trešo pamatu	19
1. Lietas dalībnieku argumenti	19
2. Vērtējums	21
a) Pieņemamība	21
b) Par lietas būtību	22
1) Par apelācijas sūdzības trešā pamata trešo daļu	23
2) Par apelācijas sūdzības trešā pamata pirmo daļu	25
3) Par apelācijas sūdzības trešā pamata ceturto daļu	26
4) Par apelācijas sūdzības trešā pamata otro daļu	28
D. Par apelācijas sūdzības ceturto pamatu	32
1. Lietas dalībnieku argumenti	32
2. Vērtējums	33
VI. Par tiesāšanās izdevumiem	35
VII. Secinājumi	35

1. Ar šo apelācijas sūdzību *Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd* lūdz Tiesu atcelt 2019. gada 28. jūnija spriedumu *Changmao Biochemical Engineering/Komisija* (turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”)², ar ko Vispārējā tiesa noraidīja tā prasību atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2016/1247 (turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”)³, saskaņā ar kuru tā ražotā aspartāma importam ir noteikts antidempinga maksājums 55,4 % apmērā.

2. Šī apelācijas sūdzība sniedz Tiesai iespēju lemt par apmēru, kādā Komisija – gadījumā, ja preces importē no valstīm bez tirgus ekonomikas, – nosaka parasto vērtību, neizmantojot galveno metodi, kura paredzēta Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009⁴ 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā,

² T-741/16, nav publicēts, EU:T:2019:454.

³ Komisijas Īstenošanas regula (2016. gada 28. jūlijs), ar ko nosaka galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes aspartāma importam (OV 2016, L 204, 92. lpp.).

⁴ Padomes Regula (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.).

proti, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku (turpmāk tekstā – “analogā valsts”), bet gan kādu alternatīvu metodi, proti, pamatojoties uz cenu, kāda Eiropas Savienībā ir faktiski samaksāta vai maksājama par līdzīgu preci. Šajā lietā ir izvirzīts arī jautājums par Komisijas kompetenci vai pienākumu veikt korekcijas, lai noteiktu ne tikai dempinga starpību, bet arī zaudējumu esamību.

I. Atbilstošās tiesību normas

3. Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā, kas atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 2. panta 7. punkta a) apakšpunktam⁵, ir noteikts:

“Importējot preces no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis, parasto vērtību nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku vai pamatojoties uz cenu, importējot preces no šīs trešās valsts uz citām valstīm, ietverot Kopienu, vai, ja tas nav iespējams, izmantojot jebkuru citu pieņemamu pamatojumu, ietverot cenu, kāda Kopienā ir faktiski samaksāta vai maksājama par līdzīgu preci un kuru nepieciešamības gadījumā attiecīgi koriģē, ietverot pieņemamu peļņas procentu.

Attiecīgu trešo valsti ar tirgus ekonomiku izvēlas saprātīgā veidā, jo īpaši ņemot vērā to visu drošo informāciju, kas ir pieejama izvēles izdarīšanas laikā. Tāpat ņem vērā arī termiņus; attiecīgā gadījumā izmanto trešo valsti ar tirgus ekonomiku, kurā veic tādu pašu izmeklēšanu.

[..]”

4. Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punktā, kas atbilst Regulas 2016/1036 2. panta 10. punktam, ir noteikts:

“Eksporta cenu un normālo vērtību salīdzina taisnīgi. Šo salīdzināšanu veic, izmantojot vienādus tirdzniecības līmeņus un izvēloties laika ziņā pēc iespējas tuvākus pārdošanas apjomus, kā arī pienācīgu uzmanību pievēršot citām atšķirībām, kas ietekmē cenu salīdzināmību. Ja normālā vērtība un eksporta cena nav salīdzināmas tādā formā, kādas tās ir noteiktas, katrā konkrētā gadījumā pēc būtības izdara korekcijas, ņemot vērā faktorus, par kuriem apgalvo (un kuri norāda), ka tie ietekmē cenas un cenu salīdzināmību. [..]”

5. Saskaņā ar Regulas Nr. 1225/2009 3. panta “Zaudējumu noteikšana” 2. un 3. punktu, kas atbilst Regulas 2016/1036 3. panta 2. un 3. punktam:

“2. Zaudējumu noteikšanā pamatojas uz tiešiem pierādījumiem un objektīvi pārbauda:

- a) gan importa par dempinga cenām apjomu un ietekmi uz līdzīgu preču cenām [ES] tirgū;
- b) gan šāda importa turpmāko ietekmi uz [ES] ražošanas nozari.

3. Atkarībā no tā, kāds ir importa par dempinga cenām apjoms, spriež, vai ir bijis ievērojams importa par dempinga cenām pieaugums – vai nu absolūtā izteiksmē, vai attiecībā pret ražošanu vai patēriņu [ES]. Atkarībā no šā importa ietekmes uz cenām spriež, vai imports par dempinga cenām ir piedāvājis ievērojami zemāku cenu, salīdzinājumā ar līdzīgas preces cenu [ES] ražošanā,

⁵ Padomes Regula (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.). Regula Nr. 1225/2009 tika atcelta un aizstāta ar Regulu 2016/1036.

vai arī šāda importa rezultātā notiek ievērojama cenu pazemināšanās vai arī tiek ievērojami aizkavēta cenu celšanās, kas pretējā gadījumā būtu notikusi. Neviens no šiem faktoriem, ne arī vēl citi faktori nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem.”

II. Tiesvedības priekšvēsture

6. 2015. gada 30. maijā pēc sūdzības, ko 2015. gada 16. aprīlī iesniedza vienīgais aspartāma ražotājs ES, proti, *Ajinomoto Sweeteners Europe SAS* (tagad – *Hyet Sweet SAS*), Komisija uzsāka antidempinga procedūru attiecībā uz Ķīnas izcelsmes aspartāma importu ES.

7. Aspartāms ir saldinoša viela, kuru ražo kā dažāda lieluma baltus kristālus bez smaržas un kuras garšas īpašības ir līdzīgas cukuram, bet ar paaugstinātu salduma potenciālu un ievērojami mazāku enerģētisko vērtību. Šā iemesla dēļ to galvenokārt izmanto kā cukura aizvietošanu bezalkoholisko dzērienu, pārtikas un piena rūpniecībā⁶.

8. 2016. gada 25. februārī Komisija pieņēma pagaidu regulu.

9. 2016. gada 28. jūlijā Komisija pieņēma apstrīdēto regulu, nosakot galīgos antidempinga maksājumus vairāku Ķīnas uzņēmumu ražotā aspartāma importam, tostarp, kā norādīts iepriekš 1. punktā, maksājumu 55,4 % apmērā *Changmao Biochemical Engineering* ražotajam aspartāmam.

III. Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

10. 2016. gada 21. oktobrī *Changmao Biochemical Engineering* iesniedza prasību atcelt apstrīdēto regulu.

11. Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa šo prasību noraidīja.

12. Tā kā Tiesa mani šajos secinājumos lūdza iztīrīt vienīgi apelācijas sūdzības otro, trešo un ceturto pamatu, ar ko tiek apstrīdēts Vispārējās tiesas sniegtais otrā un trešā izvirzītā pamata vērtējums, turpmāk ir apkopots Vispārējās tiesas vērtējums vienīgi par šiem diviem pamatiem.

13. Pirmkārt, Vispārējā tiesa noraidīja otro izvirzīto pamatu, ar ko tika apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas 2016/1036 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, jo tā esot aprēķinājusi normālo vērtību, pamatojoties uz cenām, ko vienīgais ES ražotājs piemēroja līdzīgai precei Savienības tirgū, nevis pamatojoties uz paredzētā analogās valsts ražotāja, proti, Japānas, eksporta cenām. Vispārējās tiesas ieskatā, no šīs tiesību normas pirmā ievilkuma izriet, ka gadījumos, kad izstrādājumus importē no valstīm bez tirgus ekonomikas, Komisija var izvēlēties nepiemērot šajā tiesību normā paredzēto vispārīgo noteikumu (saskaņā ar kuru normālo vērtību nosaka, pamatojoties uz cenu analogā valstī vai pamatojoties uz cenu, importējot izstrādājumus no šīs valsts uz citām valstīm), izmantojot “citus pamatotus apsvērumus” vienīgi tad, ja nav iespējams piemērot šo vispārīgo noteikumu. Tā tas ir gadījumā, ja izveles izdarīšanas laikā pieejamā informācija nav ticama, kā rezultātā analogās valsts izvēle var būt neatbilstoša un nepamatota. Šajā lietā Japānas ražotāja sniegtie dati nebija ticami un ieinteresētās puses bija paudušas bažas par

⁶ Skat. 19.–22. apsvērumu Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2016/262, ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes aspartāma importam (OV 2016, L 50, 4. lpp.; turpmāk tekstā – “pagaidu regula”), un apstrīdētās regulas 18. apsvērumu.

to, ka par analogo valsti ir izvēlēta Japāna. Turklāt, ņemot vērā, ka aspartāma ražotāji līdzīgās valstīs ir retums, kā arī ir grūtības atrast ražotāju, kas vēlētos sadarboties, Komisija ir rīkojusies ar pienācīgu rūpību, meklējot analogās valstis.

14. Otrkārt, Vispārējā tiesa noraidīja trešo izvirzīto pamatu, ar ko tika apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas 2016/1036 2. panta 10. punktu, 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 3. punktu un 9. panta 4. punktu, kā arī labas pārvaldības principu, atsakoties veikt nepieciešamās korekcijas, lai nodrošinātu cenu taisnīgu salīdzināšanu. Pirmkārt, Vispārējā tiesa uzskata, ka Komisija nav pārkāpusi šīs regulas 2. panta 10. punktu, atsakoties veikt korekcijas dempinga starpības noteikšanai. Tam par iemeslu ir fakts, ka *Changmao Biochemical Engineering* nebija pierādījis, ka iespējamās ražošanas izmaksu atšķirības starp ES ražotāju un apelācijas sūdzības iesniedzēju ietekmēja cenas un cenu salīdzināmību, tādējādi pamatojot korekcijas. Turklāt neviena no tiesību normām, uz kurām atsaucas *Changmao Biochemical Engineering*, neuzliek Komisijai pienākumu veikt korekcijas, lai noteiktu zaudējumu starpību. Otrkārt, Vispārējā tiesa noraidīja *Changmao Biochemical Engineering* apgalvojumu, ka Komisija tam esot uzlikusi nesamērīgu pierādīšanas pienākumu, pieprasot, lai tas pierāda, ka iespējamās ražošanas izmaksu atšķirības ietekmēja cenas un cenu salīdzināmību, lai gan tam nebija piekļuves ES ražošanas nozares datiem. Vispārējā tiesa to skaidro ar faktu, ka ES ražotāja dati tika paziņoti *Changmao Biochemical Engineering* un tam bija pienākums pierādīt ietekmi uz cenām.

IV. Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

15. Ar šo apelācijas sūdzību *Changmao Biochemical Engineering* lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu, pasludināt galīgo spriedumu lietā, atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl tā attiecas uz *Changmao Biochemical Engineering*, un piespriest Komisijai un *Hyet Sweet* atlīdzināt tam radušos tiesāšanās izdevumus. Pakārtoti, *Changmao Biochemical Engineering* lūdz Tiesu nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, lai tā lemtu par pirmajā instancē izvirzītā pirmā pamata otro daļu saistībā ar Regulas 2016/1036 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta otro ievilkumu, vai, pakārtoti tam, lemt par pārējiem pirmajā instancē izvirzītajiem pamatiem un atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

16. Komisija lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest *Changmao Biochemical Engineering* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

V. Analīze

17. *Changmao Biochemical Engineering* izvirza piecus apelācijas sūdzības pamatus. Kā norādīts iepriekš 12. punktā, Tiesa manī šajos secinājumos lūdza iztīrīt vienīgi apelācijas sūdzības otro, trešo un ceturto pamatu.

18. Tomēr rodas sākotnējs jautājums par Regulas 2016/1036, uz ko balstīta apstrīdētā regula, piemērojamību *ratione temporis*⁷. Regula 2016/1036, ar kuru tika atcelta un aizstāta Regula Nr. 1225/2009, patiešām stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, proti, divdesmitajā dienā pēc 2016. gada 30. jūnija⁸. Līdz ar to Regula 2016/1036 stājas spēkā pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas 2016. gada 28. jūlijā, taču

⁷ Skat. apstrīdētās regulas preambulu ("ņemot vērā [Regulu 2016/1036] [...]") un 142. apsvērumu.

⁸ Regulas 2016/1036 25. pants.

pēc izmeklējamo faktu rašanās. Tādējādi rodas jautājums, vai Komisija un Vispārējā tiesa⁹ ir pieļāvušas kļūdu, piemērojot Regulu 2016/1036, nevis Regulu Nr. 1225/2009. Šajā ziņā lietas dalībniekiem tika uzdots jautājums, uz kuru tiem bija jāatbild rakstveidā, un šie lietas dalībnieki atbildēja Tiesas noteiktajā termiņā. Līdz ar to izvērtēšu, vai Regula 2016/1036 bija piemērojama *ratione temporis* (A sadaļa), pirms analizēju apelācijas sūdzības otro, trešo un ceturto pamatu (B, C un D sadaļa).

A. Vai Regula 2016/1036 ir piemērojama *ratione temporis* šajā lietā?

1. Lietas dalībnieku argumenti

19. Changmao Biochemical Engineering apgalvo, ka Regulas Nr. 1225/2009 materiālo tiesību normas šajā lietā esot regulējušas antidempinga maksājuma noteikšanu, jo šī regula bija spēkā laikā, kad radās attiecīgie fakti, tika sniegts to galīgais vērtējums vispārējā informatīvajā dokumentā un Changmao Biochemical Engineering sniedza apsvērumus par šo dokumentu. Tādējādi Komisija esot pieļāvusi kļūdu, apstrīdētajā regulā atsaukdamās uz Regulu 2016/1036.

20. Turpretī Komisijas ieskatā, Regula 2016/1036 reglamentēja antidempinga maksājuma noteikšanu šajā lietā. Komisija arī uzskata, ka minētais izriet no Tiesas agrākās, bet pastāvīgās judikatūras, kurā materiālo tiesību normas un procesuālo tiesību normas nav nošķirtas, kā arī no fakta, ka Regula 2016/1036 ir vienīgi Regulas Nr. 1225/2009 un tajā izdarīto grozījumu kodifikācija. Komisija arī apgalvo, ka saskaņā ar 2013. gada 10. decembra spriedumu Komisija/Īrija u.c. (C-272/12 P, EU:C:2013:812, 28. punkts) Tiesa pēc savas ierosmes nevar izvērtēt materiālo tiesību normu piemērojamību *ratione temporis*.

2. Vērtējums

21. Vispirms jāuzsver, ka Regulas 2016/1036 tiesību normas, kuras šajā lietā¹⁰, apelācijas sūdzības iesniedzēja ieskatā, ir tikušas pārkāptas, ir identiskas attiecīgajām Regulas Nr. 1225/2009 tiesību normām. Tādējādi, ja Tiesa uzskatītu, ka Komisija un Vispārējā tiesa ir pieļāvušas kļūdu, nosakot piemērojamo regulu, tas nekādi neietekmētu tiesvedības iznākumu. Tomēr, manuprāt, ir svarīgi noteikt, kura regula ir piemērojama šajā lietā, pretējā gadījumā Tiesas spriedums būtu pamatots ar regulu, kas nav piemērojama *ratione temporis*.

22. Vispirms es izvērtēšu, vai Tiesa – pretēji Komisijas apgalvojumam – var pēc savas ierosmes izvērtēt, vai Regula 2016/1036 šajā lietā ir piemērojama *ratione temporis*, un, otrkārt, vai šī regula ir vai nav piemērojama.

23. Pirmkārt, es uzskatu, ka Tiesa var izvērtēt Regulas 2016/1036 piemērojamību *ratione temporis* pēc savas ierosmes.

24. Jāatzīst, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru ES tiesas var izvirzīt noteiktus pamatus pēc savas ierosmes un tām patiesībā šādi ir jārikojas, taču ES tiesas var izskatīt pamatu saistībā ar apstrīdētā lēmuma pamatojuma likumību vienīgi tad, ja to ir izvirzījis apelācijas sūdzības iesniedzējs¹¹.

⁹ Pārsūdzētā sprieduma 1. punkts.

¹⁰ Kā norādīts turpmāk 18. un 19. zemsvītras piezīmē.

¹¹ Spriedums, 2017. gada 25. oktobris, Komisija/Itālija (C-467/15 P, EU:C:2017:799, 15. punkts). Skat. arī ģenerāladvokāta P. Mengoci [P. Mengozzi] secinājumus lietā Bensada Benallal (C-161/15, EU:C:2016:3, 62. un 63. punkts).

25. Tomēr no Tiesas judikatūras arī izriet, ka ES tiesas nevar balstīties vienīgi uz lietas dalībnieku argumentāciju, kas izvirzīta to prasījumu pamatojumam, jo pretējā gadījumā noteiktos gadījumos tām nāktos pamatot savus lēmumus ar kļūdainiem juridiskiem apsvērumiem¹². Tādējādi ES tiesām ir iespēja (un attiecīgajā gadījumā pienākums) pēc savas ierosmes izvirzīt *noteiktus* pamatus saistībā ar pamatojuma likumību. Vispārējā tiesa un Civildienesta tiesa jau ir atzinušas, ka minētais attiecas uz izvirzīto pamatu saistībā ar iespējamo nepareizo priekšstatu par tiesībām¹³.

26. Īpaši jāatsaucas uz 2013. gada 16. septembra spriedumu *Wurster/EIGE* (F-20/12 un F-43/12, EU:F:2013:129), kurā Civildienesta tiesa pēc savas ierosmes izvērtēja to vispārīgo īstenošanas noteikumu piemērojamību *ratione temporis* attiecībā uz Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta vidējā līmeņa vadības personālu¹⁴, kuri tika pieņemti pēc tam, kad prasības iesniedzēja bija parakstījusi pagaidu darbinieka līgumu, bet pirms bija beidzies viņas pārbaudes laiks, ko pagarināja šie vispārīgie īstenošanas noteikumi. Civildienesta tiesa atzina, ka vispārīgie īstenošanas noteikumi nav piemērojami *ratione temporis*¹⁵.

27. Tādējādi pēc analogijas ir jāsecina, ka Tiesa var pēc savas ierosmes izvērtēt, vai Regula 2016/1036 šajā lietā ir piemērojama *ratione temporis*.

28. Otrkārt, uzskatu, ka Regula 2016/1036 šajā lietā nav piemērojama *ratione temporis*.

29. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru jaunus noteikumus principā nekavējoties piemēro tādas situācijas turpmākām sekām, kas radusies iepriekšējā noteikuma pastāvēšanas laikā. Savukārt, lai nodrošinātu tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības aizsardzības principu ievērošanu, ES materiālo tiesību normas ir jāinterpretē tā, ka tās attiecas uz situācijām, kas radušās pirms to stāšanās spēkā, ciktāl no to formulējuma, mērķiem vai struktūras nepārprotami izriet, ka tām piemīt šāda iedarbība¹⁶. Citiem vārdiem, *procesuālo* tiesību normas parasti ir nekavējoties piemērojamas situācijās, kas radušās pirms to stāšanās spēkā, savukārt *materiālo* tiesību normas šādās situācijās parasti nav piemērojamas, ja vien tajās nav noteikts citādi.

30. Netiek apstrīdēts, ka Regulas 2016/1036 tiesību normās, kuras šajā lietā¹⁷ šķietami ir pārkāptas, ir paredzētas materiālo tiesību normas¹⁸. Turklāt nevienā Regulas 2016/1036 tiesību normā nav paredzēts, ka šī regula būtu piemērojama situācijās, kas radušās pirms tās stāšanās spēkā.

¹² Spriedums, 2021. gada 20. janvāris, Komisija/*Printeos* (C-301/19 P, EU:C:2021:39, 58. punkts).

¹³ Spriedumi, 1994. gada 15. jūlijs, *Browet u.c./Komisija* (no T-576/93 līdz T-582/93, EU:T:1994:93, 35. punkts); 2019. gada 12. jūnijs, RV/*Komisija* (T-167/17, EU:T:2019:404, 60. un 65. punkts); 2008. gada 31. janvāris, *Valero Jordana/Komisija* (F-104/05, EU:F:2008:13, 53. punkts); 2008. gada 21. februāris, *Putterie-De-Beukelaer/Komisija* (F-31/07, EU:F:2008:23, 52. punkts) (šajā ziņā nav atcelti ar 2010. gada 8. jūlija spriedumu *Komisija/Putterie-De-Beukelaer* (T-160/08 P, EU:T:2010:294, 67. punkts)); 2009. gada 23. septembris, *Neophytou/Komisija* (F-22/05 RENV, EU:F:2009:120, 56. punkts); 2011. gada 13. aprīlis, *Vakalis/Komisija* (F-38/10, EU:F:2011:43, 28., 38. un 40. punkts, un 2013. gada 16. septembris, *Wurster/EIGE* (F-20/12 un F-43/12, EU:F:2013:129, 84. punkts).

¹⁴ Spriedums, 2013. gada 16. septembris, *Wurster/EIGE* (F-20/12 un F-43/12, EU:F:2013:129, 84. punkts).

¹⁵ Iemesls, kādēļ šie vispārīgie īstenošanas noteikumi netika uzskatīti par piemērojamiem *ratione temporis*, tika skaidrots ar to, ka tajos nebija norādīts, ka tie ir piemērojami ar atpakaļejošu spēku, bet gan tas, ka tie ir piemērojami nākamajā dienā pēc to pieņemšanas. Turklāt prasības iesniedzējas situācija tika galīgi noteikta pirms vispārīgo īstenošanas noteikumu pieņemšanas, ņemot vērā, ka viņa jau bija izpildījusi visus nosacījumus attiecībā uz atbilstību amata vietai, kad viņa tika pieņemta darbā, un pārbaudes laiks ietekmēja tikai viņas līguma termiņu (spriedums, 2013. gada 16. septembris, *Wurster/EIGE* (F-20/12 un F-43/12, EU:F:2013:129, 93.–97. punkts).

¹⁶ Spriedums, 2015. gada 6. oktobris, *Komisija/Andersen* (C-303/13 P, EU:C:2015:647, 49. un 50. punkts un tajos minētā judikatūra).

¹⁷ Proti, šīs regulas 2. panta 7. punkta a) un c) apakšpunkts, 2. panta 10. punkts, 3. panta 2., 3. un 5. punkts, 6. panta 8. punkts un 9. panta 4. punkts.

¹⁸ Ņemot vērā, ka apelācijas sūdzības trešā pamata ceturtdaļa, manuprāt, ir uzskatāma par nepieņemamu, ciktāl tā attiecas uz šīs regulas 20. panta 2. un 4. punkta iespējamo pārkāpumu (skat. turpmāk 127. punktu).

31. Līdz ar to no iepriekš 29. punktā minētās judikatūras izriet, ka Regulas 2016/1036 tiesību normas, kas šķietami tikušas pārkāptas, šajā lietā nav piemērojamas.

32. Iepriekš 31. punktā minēto secinājumu neatspēko 2019. gada 27. marta spriedums *Canadian Solar Emea u.c./Padome* (C-236/17 P, EU:C:2019:258), 2011. gada 9. jūnija spriedums *Diputación Foral de Vizcaya/Komisija* (no C-465/09 P līdz C-470/09 P, nav publicēts, EU:C:2011:372) un 2008. gada 11. decembra spriedums *Komisija/Freistaat Sachsen* (C-334/07 P, EU:C:2008:709), uz ko Komisija atsaucas, lai apgalvotu, ka procesuālo un materiālu tiesību normas nav nodalāmas nolūkā nekavējoties piemērot jebkuras jaunās tiesību normas, tostarp materiālo tiesību normas, situācijās, kas radušās pirms to stāšanās spēkā.

33. Jāatzīst, ka 2019. gada 27. marta spriedumā *Canadian Solar Emea u.c./Padome* (C-236/17 P, EU:C:2019:258, 129.–140. punkts) Tiesa atzina, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1168/2012¹⁹, ar kuru Komisijai tika pagarināts trīs mēnešu termiņš, lai pieņemtu lēmumu saistībā ar pieprasījumu par tirgus ekonomikas režīma piemērošanu, bija piemērojama *ratione temporis*, lai gan tā attiecīgajā gadījumā stājas spēkā pēc trīs mēnešu termiņa beigām, Komisijai nepieņemot lēmumu saistībā ar prasību par Ķīnas ražotāju eksportētāju pieprasījumu²⁰. Tomēr situācija šajā lietā atšķiras no situācijas minētajā spriedumā. Pirmkārt, Regulā Nr. 1168/2012 atšķirībā no Regulas 2016/1036 ir ietverti pārejas noteikumi. Tā skaidri nosaka, ka tā attiecas uz “jebkuru nepabeigto izmeklēšanu no 2012. gada 15. decembra”²¹ – datuma, kurā izmeklēšana attiecīgajā lietā vēl joprojām nav pabeigta. Otrkārt, Regula Nr. 1168/2012, ciktāl ar to tiek pagarināts iepriekš minētais trīs mēnešu termiņš, var tikt uzskatīta par procesuālo tiesību normu. Saskaņā ar iepriekš 29. punktā minēto judikatūru tā būtu nekavējoties jāpiemēro esošajām situācijām. Tādējādi uz šī sprieduma 135. un 136. punktu, kuros Tiesa norāda, ka Ķīnas ražotāju eksportētāju situācija tika galīgi noteikta vienīgi no brīža, kad stājas spēkā regula, ar ko tiem tiek noteikti antidempinga maksājumi, nevar atsaukties, lai apgalvotu (kā to būtībā dara Komisija), ka antidempinga maksājumu noteikšanu reglamentē tiesību normas, kas ir spēkā to noteikšanas dienā.

34. Jāatzīst arī tas, ka 2011. gada 9. jūnija spriedumā *Diputación Foral de Vizcaya/Komisija* (no C-465/09 P līdz C-470/09 P, nav publicēts, EU:C:2011:372, 121.–129. punkts) Tiesa atzina, ka Pamatnostādnes par valsts atbalstu reģioniem²² bija piemērojamas *ratione temporis*, lai arī tās stājas spēkā pēc plānotā atbalsta projekta pieņemšanas²³. Tomēr šajās pamatnostādnēs bija skaidri norādīts, ka tās attiecas uz nepaziņoto atbalstu, kas īstenots pirms to pieņemšanas, kā tas bija attiecīgo atbalsta pasākumu gadījumā. Tādējādi situācija šajā lietā atšķiras no situācijas minētajā spriedumā, jo Regulā 2016/1036 atšķirībā no šajā spriedumā pieminētajām pamatnostādnēm nav ietverti pārejas noteikumi.

35. Visbeidzot – jāatzīst, ka 2008. gada 11. decembra spriedumā *Komisija/Freistaat Sachsen* (C-334/07 P, EU:C:2008:709, 43.–59. punkts) Tiesa atzina, ka Komisijas Regula (EK) Nr. 70/2001²⁴ bija piemērojama *ratione temporis*, lai arī tā tika pieņemta pēc attiecīgā atbalsta paziņošanas²⁵. Tomēr jāuzsver, ka, lai nonāktu pie šī secinājuma, Tiesa minētā sprieduma 52. un

¹⁹ Regula (2012. gada 12. decembris), ar ko groza Regulu Nr. 1225/2009 (OV 2012, L 344, 1. lpp.).

²⁰ Regula Nr. 1168/2012 tomēr stājas spēkā, pirms tika pieņemta regula, ar kuru nosaka antidempinga pasākumus šajā gadījumā.

²¹ Regulas Nr. 1168/2012 2. pants.

²² OV 1998, C 74, 9. lpp.

²³ Tie tomēr tie stājas spēkā, pirms tika pieņemti lēmumi, kuros Komisija atzina, ka attiecīgie atbalsta pasākumi nav saderīgi ar iekšējo tirgu.

²⁴ Regula (2001. gada 12. janvāris) par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu, sniedzot valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem (OV 2001, L 10, 33. lpp.).

²⁵ Regula Nr. 1370/2007 tomēr stājas spēkā, pirms tika pieņemts lēmums, ar kuru Komisija atzina, ka attiecīgais atbalsta pasākums ir daļēji saderīgs ar iekšējo tirgu.

53. punktā ir balstījusies uz faktu, ka plānotā atbalsta projekta paziņošana nerada galīgi noteiktu situāciju, jo tās vienīgais mērķis ir ļaut Komisijai veikt valsts atbalsta preventīvo kontroli. Ir skaidrs, ka tiesību akti antidempinga jomā neparedz paziņošanas pienākumu. Tādējādi uz šo spriedumu nevar atsaukties, lai apgalvotu, kā to dara Komisija, ka antidempinga maksājumu noteikšanu reglamentē materiālo tiesību normas, kas bija spēkā to pieņemšanas dienā.

36. Jebkurā gadījumā jāuzsver, ka pat tad, ja Tiesa būtu piekritusi Komisijai, uzskatot, ka ES materiālo tiesību normas ir nekavējoties piemērojamas situācijām, kas radušās pirms to stāšanās spēkā, tas neliecina, ka Regula 2016/1036 šajā lietā būtu piemērojama *ratione temporis*.

37. Manuprāt, situāciju šajā lietā nevar uzskatīt par “pastāvošu” dienā, kad Regula 2016/1036 stājās spēkā. Protams, laika posms, kas tika ņemts vērā, lai noteiktu, vai ir izpildīti nosacījumi antidempinga maksājumu noteikšanai, ilga līdz 2015. gada 31. martam²⁶. Tādējādi fakti ir radušies pirms Regulas 2016/1036 stāšanās spēkā. Turklāt šo faktu noteikšana tika pabeigta pirms šīs regulas stāšanās spēkā, ņemot vērā, ka galīgā informācija par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata bija paredzēts ieteikt galīgo pasākumu noteikšanu, visi apsvērumi par šo informāciju un tiesas sēde attiecas uz laiku pirms Regulas 2016/1036 stāšanās spēkā²⁷. Citiem vārdiem, fakti tika galīgi konstatēti pirms Regulas 2016/1036 stāšanās spēkā.

38. Iepriekš 37. punktā minētā pieeja atbilst Tiesas judikatūrai, saskaņā ar kuru, lai ievērotu principus, kas regulē tiesību piemērošanu laikā, un tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principus, ir jāpiemēro materiālo tiesību normas, kas bija spēkā *attiecīgo faktu laikā*, pat ja šie noteikumi vairs nav spēkā brīdī, kad ES iestāde pieņem tiesību aktu²⁸.

39. Šī pieeja atbilst arī Vispārējās tiesas judikatūrai, saskaņā ar kuru, ja antidempinga izmeklēšanā aplūkoti fakti ir radušies pirms Regulas 2016/1036 stāšanās spēkā, bet antidempinga pasākumi tiek noteikti pēc šīs regulas stāšanās spēkā, situāciju reglamentē Regulā 2016/1036 paredzētās procesuālo tiesību normas, kā arī Regulā Nr. 1225/2009 paredzētās materiālo tiesību normas²⁹.

40. Jāsecina, ka Regula 2016/1036 šajā lietā nav piemērojama *ratione temporis* un ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 1. punktā atsaucoties uz šo regulu kā uz piemērojamo tiesisko regulējumu.

41. Tomēr ir jāatgādina, kā minēts iepriekš 21. punktā, ka, ņemot vērā, ka Regulas Nr. 1225/2009 tiesību normas, kuras šajā lietā šķietami tikušas pārkāptas, ir identiskas Regulas 2016/1036 tiesību normām, netiek ietekmēts tiesvedības iznākums.

42. Neskatoties uz iepriekšminēto, turpmāk sniegtajā apelācijas sūdzības otrā, trešā un ceturtā pamata analizē es atsaukšos nevis uz Regulu 2016/1036, bet gan uz Regulu Nr. 1225/2009.

²⁶ Izmeklēšanas periods un zaudējumu novērtēšanai vērā ņemamais laikposms ilga līdz 2015. gada 31. martam (skat. apstrīdētās regulas 3. apsvērumu).

²⁷ Informācija tika galīgi paziņota 2016. gada 2. jūnijā, apsvērumi tika sniegti 2016. gada 13. jūnijā, savukārt tiesas sēde notika 2016. gada 5. jūlijā (skat. pārsūdzētā sprieduma 7.–9. punktu).

²⁸ Spriedums, 2016. gada 14. jūnijs, Komisija/McBride u.c. (C-361/14 P, EU:C:2016:434, 40. punkts). Skat. arī spriedumus, 2018. gada 15. marts, *Deichmann* (C-256/16, EU:C:2018:187, 76. punkts), un 2019. gada 19. jūnijs, *C&J Clark International* (C-612/16, nav publicēts, EU:C:2019:508, 54. punkts).

²⁹ Spriedums, 2019. gada 20. septembris, *Jinan Meide Casting*/Komisija (T-650/17, EU:T:2019:644, 41. un 42. punkts). Skat. arī spriedumu, 2019. gada 19. septembris, *Zhejiang India Pipeline Industry*/Komisija (T-228/17, EU:T:2019:619, 2. punkts).

B. Par apelācijas sūdzības otro pamatu

1. Lietas dalībnieku argumenti

43. *Changmao Biochemical Engineering* apelācijas sūdzības otrajā pamatā apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot sagrozījusi faktus un pieļāvusi tiesību kļūdu, atzīdama, ka, nepieprasot un neizvērtējot Japānas ražotāja eksportētāja detalizētu eksporta darījumu sarakstu, Komisija nav pārkāpusi ne Regulas 2016/1036 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu un 6. panta 8. punktu vai labas pārvaldības principu, ne savu rūpības pienākumu. Apelācijas sūdzības otrais pamats ir iedalīts trīs daļās.

44. Apelācijas sūdzības otrā pamata pirmajā daļā *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 113., 115., 116., 128. un 129. punktā uzskatīdama, ka Komisija nav pārkāpusi ne Regulas 2016/1036 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu vai labas pārvaldības principu, ne savu rūpības pienākumu, jo tā noteica normālo vērtību, pamatojoties uz ES ražošanas nozares datiem, lai gan tā nebija pieprasījusi Japānas ražotājam eksportētājam sniegt detalizētus datus par savu eksporta darījumu pārdošanas apjomiem. Pēc *Changmao Biochemical Engineering* domām, no Regulas 2016/1036 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta izriet, ka, importējot izstrādājumus no valstīm bez tirgus ekonomikas, normālo vērtību var noteikt, pamatojoties uz ES ražošanas nozares datiem, vienīgi tad, ja iekšējā cena analogajā valstī un šīs valsts eksporta cena nav ticama. Tomēr šajā lietā nav izslēdzams fakts, ka noteikti Japānas ražotāja eksportētāja eksporta darījumi bija rentabli un līdz ar to ticami, ņemot vērā, ka Komisijas rīcībā bija vienīgi apkopotī dati, nevis detalizēti dati par šī ražotāja eksporta darījumiem. Tādējādi Vispārējā tiesa esot sagrozījusi faktus, pārsūdzētā sprieduma 113. punktā atzīdama, ka *visi* šī ražotāja eksporta darījumi radīja zaudējumus. No minētā izriet, ka Komisija nevarēja noteikt normālo vērtību, pamatojoties uz ES ražošanas nozares datiem.

45. Apelācijas sūdzības otrā pamata otrajā daļā *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 125. un 126. punktā atzīdama, ka, nepieprasot Japānas ražotājam eksportētājam sniegt detalizētus datus par saviem darījumiem un neizvērtējot šo informāciju, tā nav pārkāpusi tai saskaņā ar Regulas 2016/1036 6. panta 8. punktu uzlikto pienākumu “pārbaudīt ieinteresēto pušu sniegtās informācijas precizitāti, ciktāl tas iespējams”.

46. Apelācijas sūdzības otrā pamata trešajā daļā *Changmao Biochemical Engineering* norāda, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 117. un 118. punktā uzskatīdama, ka apelācijas sūdzības iesniedzējam bija jāsniedz pierādījumi, ka dempinga starpība būtu bijusi zemāka par zaudējumu starpību, ja būtu ticis ņemts vērā Japānas ražotāja eksportētāja eksporta darījumu apjoms. Drīzāk Komisijai esot jāizvērtē visa pieejamā informācija pēc savas iniciatīvas.

47. Komisija apgalvo, ka apelācijas sūdzības otrais pamats ir pilnībā neefektīvs, jo ar to netiek apšaubīts Vispārējās tiesas konstatējums pārsūdzētā sprieduma 112. un 114. punktā, ka Japānas ražotāja eksportētāja sniegtie dati nebija ticami un nepaskaidro, kādēļ papildu datiem, kas tika pieprasīti no šī ražotāja, nebūtu tie paši trūkumi.

48. Pakārtoti, Komisija apgalvo, ka apelācijas sūdzības otrā pamata trešā daļa, kas īsumā izklāstīta iepriekš 46. punktā, ir nepamatota un ka līdz ar to šī pamata pirmā un otrā daļa, kas īsumā izklāstītas iepriekš 44. un 45. punktā, ir neefektīvas.

49. Pakārtoti tam, Komisija apgalvo, ka apelācijas sūdzības otrā pamata pirmā un otrā daļa, kas izklāstītas iepriekš 44. un 45. punktā, ir vai nu neefektīvas (pirmā daļa, ciktāl tā attiecas uz iespējamo faktu sagrozīšanu pārsūdzētā sprieduma 113. punktā), vai arī nepieņemamas (otrā daļa) un ka tās jebkurā gadījumā ir nepamatotas.

2. Vērtējums

50. Apelācijas sūdzības otrajā pamatā *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, atzīdama, ka Komisija nav pārkāpusi ne Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu vai labas pārvaldības principu, ne savu rūpības pienākumu, nosakot normālo vērtību atbilstoši ES ražošanas nozares datiem, lai arī tā nebija pieprasījusi Japānas ražotājam eksportētājam sniegt detalizētus datus par saviem eksporta darījumiem.

51. Kā paskaidrots iepriekš 44.–46. punktā, apelācijas sūdzības otrais pamats ir iedalīts trīs daļās. Pirmajā daļā, kas attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 113., 115., 116., 128. un 129. punktu, ir apgalvots Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta, labas pārvaldības principa un Komisijas rūpības pienākuma iespējamais pārkāpums. Otrajā daļā, kas attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 125. un 126. punktu, ir apgalvots šīs regulas 6. panta 8. punkta iespējamais pārkāpums. Trešajā daļā, kas attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 117. un 118. punktu, *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, atzīdama, ka apelācijas sūdzības iesniedzējam bija jāsniedz pierādījumi, ka dempinga starpība būtu bijusi mazāka par zaudējumu starpību, ja būtu ticis ņemts vērā Japānas ražotāja eksportētāja eksporta darījumu apjoms.

a) Pieņemamība

52. Komisija apstrīd apelācijas sūdzības otrā pamata otrās daļas pieņemamību, jo šis pamats nebija izvirzīts pirmajā instancē.

53. *Changmao Biochemical Engineering* Vispārējā tiesā apgalvoja, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu un savu rūpības pienākumu, noteikdama normālo vērtību atbilstoši ES ražošanas nozares datiem. Tomēr tas neapgalvoja, ka, šādi rīkodamās, Komisija būtu pārkāpusi minētās regulas 6. panta 8. punktu. Patiesībā šī pēdējā minētā tiesību norma nav minēta dokumentos, ko *Changmao Biochemical Engineering* rakstiski bija iesniedzis Vispārējā tiesā.

54. Turklāt pārsūdzētā sprieduma 102.–130. punktā nav norādīta neviena atsauce uz Regulas Nr. 1225/2009 6. panta 8. punktu, kuros Vispārējā tiesa izvērtē un noraida iepriekš 53. punktā izklāstīto pamatu. Šī sprieduma 125. un 126. punktā jo īpaši nav nevienas atsauces uz šo tiesību normu, uz kuru attiecas apelācijas sūdzības otrā pamata otrā daļa.

55. Tādējādi jāatzīst, ka apelācijas sūdzības otrā pamata otrā daļa ir nepieņemama.

b) Par lietas būtību

56. Pirms apelācijas sūdzības otrā pamata pirmās daļas izvērtēšanas es izvērtēšu šī pamata trešo daļu.

1) Par apelācijas sūdzības otrā pamata trešo daļu

57. Vispirms jānorāda, ka saskaņā ar noteikumu par “mazāku maksājumu”, kas paredzēts Regulas Nr. 1225/2009 9. panta 4. punkta pēdējā teikumā, “antidempinga maksājuma apmērs nepārsniedz noteikto dempinga starpību, bet tam vajadzētu būt mazākam par dempinga starpību, ja ar šādu mazāku maksājumu pietiek, lai novērstu zaudējumus [ES] ražošanas nozarei”. Tādējādi zaudējumu starpība tiek izmantota, lai noteiktu antidempinga maksājuma likmi, ja dempinga starpība ir lielāka par zaudējumu starpību. Šajā lietā *Changmao Biochemical Engineering* noteiktais antidempinga maksājums bija zaudējumu starpības līmenī (55,4 % apmērā), jo tas bija zemāks par dempinga starpību (124 %) ³⁰.

58. Lai noraidītu *Changmao Biochemical Engineering* argumentu, ka normālā vērtība esot bijusi jānosaka, pamatojoties uz Japānas ražotāja eksportētāja eksporta cenām, nevis ES ražošanas nozares datiem, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 117. un 118. punktā atsaucās uz to, ka *Changmao Biochemical Engineering* nav pierādījis, ka tad, ja normālā vērtība būtu tikusi aprēķināta atbilstoši tā piedāvātajam, dempinga starpība būtu mazāka par zaudējumu starpību un ka līdz ar to tam piemērotais antidempinga maksājums būtu ticis noteikts, pamatojoties uz dempinga starpību.

59. Kā norādīts iepriekš 51. punktā, *Changmao Biochemical Engineering* savas apelācijas sūdzības otrā pamata trešajā daļā apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 117. un 118. punktā ir pieļauta tiesību kļūda.

60. Kā apgalvo Komisija, gadījumā, ja Tiesa šajos punktos nekonstatētu tiesību kļūdu, apelācijas sūdzības otrā pamata pirmā daļa būtu noraidāma kā neefektīva. Proti, ja Tiesa atzītu, ka *Changmao Biochemical Engineering* bija jāpierāda, ka dempinga starpība būtu bijusi zemāka par zaudējumu starpību, ja normālā vērtība būtu aprēķināta atbilstoši Japānas ražotāja eksportētāja eksporta cenām, ko *Changmao Biochemical Engineering* neizdara (un tas netiek apstrīdēts), nebūtu nozīmes tam, vai normālo vērtību šādā veidā varētu aprēķināt, nepārkāpjot Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, labas pārvaldības principu un Komisijas rūpības pienākumu. Tādēļ, kā norādīts iepriekš 56. punktā, pirms apelācijas sūdzības otrā pamata pirmās daļas izvērtēšanas es izvērtēšu šī pamata trešo daļu.

61. Jāatzīst, ka apelācijas sūdzības otrā pamata trešā daļa ir pamatota, tomēr tā ir noraidāma kā neefektīva.

62. Manuprāt, gadījumā, ja antidempinga maksājumu nosaka, pamatojoties uz zaudējumu starpību, ražotājs, kuram ir noteikts antidempinga maksājums, var apstrīdēt dempinga starpības aprēķinu, pat ja tas nav pierādījis, ka gadījumā, ja dempinga starpība būtu tikusi aprēķināta atbilstoši tā piedāvātajam, tā būtu bijusi zemāka par zaudējumu starpību un līdz ar to antidempinga maksājums būtu noteikts, pamatojoties uz dempinga starpību. Tādējādi, manuprāt, pārsūdzētā sprieduma 118. punktā ir pieļauta tiesību kļūda un apelācijas sūdzības otrā pamata trešā daļa ir pamatota turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ.

63. Pirmkārt, ir jāatzīst, ka noteiktos gadījumos prasītājam, apstrīdot dempinga starpības aprēķinu, bija jāpierāda, ka dempinga starpība būtu bijusi zemāka par zaudējumu starpību, ja dempinga starpība būtu tikusi aprēķināta atbilstoši tā piedāvātajam.

³⁰ Apstrīdētās regulas 131. apsvērums.

64. Šajā ziņā jāatsaucas uz 1988. gada 5. oktobra spriedumu *Brother Industries/Padome* (250/85, EU:C:1988:464, 24. punkts). Šajā spriedumā Vispārējā tiesa noraidīja pamatu, kurā būtībā tika apgalvots, ka ir pieļauta kļūda dempinga starpības aprēķinā, jo i) antidempinga maksājums tika noteikts, pamatojoties uz zaudējumu starpību 21 % apmērā, lai arī ii) dempinga starpība bija 33,6 %, kā rezultātā iii) iespējamā kļūda, kas būtu radījusi dempinga starpības samazinājumu par 1,5 %, “neietekmētu antidempinga maksājuma likmi”.

65. Tāpat jāatsaucas uz 2009. gada 10. marta spriedumu *Interpipe Niko Tube un Interpipe NTRP/Padome* (T-249/06, EU:T:2009:62, 111. punkts). Šajā spriedumā Vispārējā tiesa noraidīja pamatu, kurā tika apgalvots, ka ir pieļauta kļūda zaudējumu starpības aprēķinā (būtībā atsaucoties uz to, ka Komisija nebija ņēmusi vērā ES ražotāju tirdzniecības darījumus ar saistītiem uzņēmumiem), atzīstot, ka i) prasītajiem uzliktie antidempinga maksājumi tika noteikti, pamatojoties uz dempinga starpību 25,7 % apmērā, nevis zaudējumu starpību 57 % apmērā³¹; ii) iespējamā kļūda zaudējumu starpības aprēķinā ietekmēja ne vairāk kā 10 % no kopējās ES ražošanas nozares pārdošanas apjoma, kā rezultātā iii) pārdošanas cenām, ko piemērojuši ar ES ražotājiem saistītie uzņēmumi, būtu jābūt pilnībā nesamērīgām salīdzinājumā ar citiem pārdošanas apjomiem, kuri ņemti vērā, aprēķinot zaudējumu starpību pēdējam no minētajiem, kas ir mazāka par dempinga starpību. Tiesa šajā argumentācijā nav konstatējusi tiesību kļūdu. Turklāt tā atzina, ka līdz ar to pārējie pamati, ar kuriem tiek apstrīdēta zaudējumu noteikšana, ir atzīstami par neefektīviem³².

66. Arī 2010. gada 4. marta spriedumā *Foshan City Nanhai Golden Step Industrial/Padome* (T-410/06, EU:T:2010:70, 94.–98. punkts) Vispārējā tiesa kā neefektīvu noraidīja pamatu saistībā ar iespējamo kļūdu, aprēķinot cenu samazinājuma starpību 66 % apmērā, norādot, ka tad, ja nebūtu pieļauta šāda kļūda, cenu samazinājuma starpība būtu 20,5 % (Padomes ieskatā) vai 17,3 % (prasītāja ieskatā), tādējādi tā joprojām pārsniegtu dempinga starpību 9,7 % apmērā, pamatojoties uz kuru tika aprēķināts prasītajam noteiktais antidempinga maksājums³³.

67. Tomēr jāatzīmē, ka 1988. gada 5. oktobra spriedumā *Brother Industries/Padome* (250/85, EU:C:1988:464) un 2009. gada 10. marta spriedumā *Interpipe Niko Tube un Interpipe NTRP/Padome* (T-249/06, EU:T:2009:62) – taču ne 2010. gada 4. marta spriedumā *Foshan City Nanhai Golden Step Industrial/Padome* (T-410/06, EU:T:2010:70) – bija acīmredzami, ka tad, ja nebūtu pieļauta iespējamā kļūda, aprēķinot zaudējumu starpību, tā *nebūtu* bijusi zemāka par dempinga starpību (vai ka tad, ja nebūtu pieļauta iespējamā kļūda, aprēķinot dempinga starpību, tā *nebūtu* bijusi zemāka par zaudējumu starpību). Jāatzīst, ka pirmajos divos spriedumos iespējamā kļūda bija maznozīmīga un/vai atšķirība starp dempinga starpību un zaudējumu starpību bija ievērojama.

68. Otrkārt, ir jāatzīst, ka 1990. gada 14. marta spriedumā *Nashua Corporation u.c./Komisija un Padome* (C-133/87 un C-150/87, EU:C:1990:115, 38. punkts), uz kuru Vispārējā tiesa ir atsaukusies pārsūdzētā sprieduma 118. punktā, Tiesa noraidīja pamatu, ar ko tiek apgalvots, ka Padome ir pieļāvusi kļūdu, aprēķinādama antidempinga maksājumu, pamatojoties vienīgi uz Japānas ražotāju tirdzniecības rezultātā radītajiem zaudējumiem un neņemot vērā Japānas oriģinālā aprikojuma ražotāju (OAR) tirdzniecības rezultātā radītos zaudējumus. Šis pamats tika noraidīts, pamatojoties uz to, ka prasītājs – Japānas ražotājs *Ricoh* – “nebija pierādījis, ka

³¹ Tādējādi situācija 2009. gada 10. marta spriedumā *Interpipe Niko Tube un Interpipe NTRP/Padome* (T-249/06, EU:T:2009:62) ir pretēja situācijai šajā lietā (kurā antidempinga maksājums tika noteikts, pamatojoties uz zaudējumu starpību, nevis dempinga starpību).

³² Spriedums, 2012. gada 16. februāris, Padome/*Interpipe Niko Tube un Interpipe NTRP* (C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 153.–158. punkts). Skat. arī ģenerāladvokāta P. Mengoci secinājumus apvienotajās lietās Padome/*Interpipe Niko Tube un Interpipe NTRP* (C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2011:245, 254., 277. un 278. punkts).

³³ Jāatsaucas arī uz 2012. gada 21. marta spriedumu *Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening u.c./Padome* (T-115/06, nav publicēts EU:T:2012:136, 35., 36. un 45.–47. punkts).

[Padomes pieeja, neņemot vērā OAR tirdzniecības apjomus,] būtu ietekmējusi noteiktā antidempinga maksājuma līmeni, ne arī to, kādā mērā šis līmenis būtu bijis atšķirīgs, ja tiktu ņemts vērā arī OAR pārdošanas apjoms”.

69. Tomēr jānorāda, ka iepriekš 68. punktā minētajā spriedumā antidempinga maksājums tika noteikts, pamatojoties uz zaudējumu starpību³⁴, un prasītājs apstrīdēja tieši zaudējumu noteikšanu. Tādējādi Vispārējā tiesa bija pieprasījusi prasītājam pierādīt, ka, nepieļaujot iespējamo kļūdu, antidempinga maksājums būtu bijis mazāks, nevis to, ka, nepieļaujot šo iespējamo kļūdu, maksājums būtu noteikts, pamatojoties uz dempinga starpību, nevis uz zaudējumu starpību.

70. Treškārt, ir jāuzsver, ka piemēram var minēt daudzas situācijas, kurās ES tiesas ir izvērtējušas pamatus saistībā ar iespējamo kļūdu dempinga starpības aprēķinā, lai gan prasītājs nebija pierādījis, ka tad, ja nebūtu pieļauta iespējamā kļūda, dempinga starpība būtu bijusi zemāka par zaudējumu starpību. Piemēram, jāatsaucas uz 2016. gada 15. septembra spriedumu *PT Musim Mas/Padome* (T-80/14, nav publicēts, EU:T:2016:504). Lai arī prasītājam noteiktais antidempinga maksājums tika noteikts, pamatojoties uz zaudējumu starpību³⁵, Vispārējā tiesa izvērtēja pamatu, kurā tika apgalvots, ka Padome un Komisija ir pieļāvušas kļūdu normālās vērtības noteikšanā, pamatodamās uz galvenās izejvielas ražošanas izmaksām, par ko liecina publicētās starptautiskās cenas, un nepieprasīdams prasītājam pierādīt, ka dempinga starpība būtu bijusi zemāka par zaudējumu starpību, ja normālā vērtība būtu tikusi aprēķināta šādā veidā.

71. Ceturtkārt, ir jāatzīmē, ka 2020. gada 2. aprīļa spriedumā *Hansol Paper/Komisija* (T-383/17, nav publicēts, EU:T:2020:139, 162.–169. punkts) Vispārējā tiesa, atsaucoties uz 2010. gada 4. marta spriedumu *Foshan City Nanhai Golden Step Industrial/Padome* (T-410/06, EU:T:2010:70, 94. punkts), kā norādīts iepriekš 66. punktā, uzskatīja, ka pamats, kurā tiek apstrīdēts zaudējumu starpības aprēķins, bija pieņemams, lai arī prasītājs nebija precīzi norādījis apmēru, kādā zaudējumu starpība būtu bijusi zemāka par dempinga starpību, ja nebūtu tikusi pieļauta iespējamā kļūda. Vispārējās tiesas ieskatā, prasītājs ar šo pamatu vispārīgi apšaubīja zaudējumu un cēloņsakarības esamības noteikšanu, kuri bija būtiski nosacījumi antidempinga maksājuma noteikšanai un kuru kļūdainais vērtējums līdz ar to “var būt par pamatu apstrīdētās Īstenošanas regulas atcelšanai bez [...] nepieciešamības uzdot jautājumu, vai zaudējumu starpība bija zemāka par dempinga starpību”³⁶.

72. Piektkārt, ir jāuzsver, ka tad, ja ražotājiem eksportētājiem, kuriem bija noteikti antidempinga maksājumi, tiktu prasīts pierādīt, ka dempinga starpība būtu bijusi zemāka par zaudējumu starpību, ja nebūtu pieļauta iespējamā kļūda dempinga starpības aprēķinā, kā to apgalvo *Changmao Biochemical Engineering*, tas nozīmētu, ka šiem ražotājiem eksportētājiem tiktu uzlikts apgrūtināošs pierādīšanas pienākums, ko tie, iespējams, nespētu izpildīt, ņemot vērā attiecīgo aprēķinu sarežģītību. Šo apstākli nemainītu arī tas, ja ražotājiem eksportētājiem būtu vienīgi jāpierāda, ka dempinga starpība *varētu* būt bijusi zemāka par zaudējumu starpību³⁷, ja nebūtu pieļauta iespējamā kļūda, ņemot vērā, ka ir grūti noteikt, ar kādiem nosacījumiem un kādos apstākļos tas tā būtu.

³⁴ Skat. 27., 107. un 114. apsvērumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 535/87 (1987. gada 23. februāris), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu Japānas izcelsmes parasta papīra fotokopēšanas iekārtu importam (OV 1987, L 54, 12. lpp.).

³⁵ Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1194/2013 (2013. gada 19. novembris), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeldegvielas importam (OV 2013, L 315, 2. lpp.), 215. apsvērums

³⁶ Spriedums, 2020. gada 2. aprīlis, *Hansol Paper/Komisija* (T-383/17, nav publicēts, EU:T:2020:139, 168. punkts). Mans izcēlums.

³⁷ Šajā sakarā skat. 2019. gada 10. aprīļa sprieduma *Jindal Saw un Jindal Saw Italia/Komisija* (T-301/16, EU:T:2019:234) 194. punktu, kurā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka “nav izslēdzams fakts, ka tad, ja cenu samazinājums būtu aprēķināts pareizi, Savienības ražošanas nozares zaudējumu starpība būtu tikusi noteikta līmeni, kas ir zemāks par dempinga starpības līmeni” (mans izcēlums).

73. Jāsecina, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 118. punktā atzīdama, ka *Changmao Biochemical Engineering* bija pienākums pierādīt, ka dempinga starpība būtu bijusi zemāka par zaudējumu starpību, ja dempinga starpība būtu tikusi aprēķināta atbilstoši tā piedāvātajam. Tādējādi apelācijas sūdzības otrā pamata trešā daļa ir pamatota.

74. Tomēr, kā norādīts iepriekš 61. punktā, apelācijas sūdzības otrā pamata trešā daļa ir noraidāma kā neefektīva. Tas tā ir tādēļ, ka, noraidīdama izvirzīto otro pamatu, Vispārējā tiesa nav balstījies vienīgi uz to, ka *Changmao Biochemical Engineering* nebija pierādījis, ka dempinga starpība būtu bijusi zemāka par zaudējumu starpību, ja normālā vērtība būtu tikusi aprēķināta atbilstoši tā piedāvātajam. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 111.–116. punktā ir pamatojusies arī uz to, ka izvēles izdarīšanas laikā pieejamā informācija nebija ticama, kā rezultātā analogā valsts varēja tikt izvēlēta neatbilstoši un nepamatoti.

2) Par apelācijas sūdzības otrā pamata pirmo daļu

75. Apelācijas sūdzības otrā pamata pirmajā daļā *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, labas pārvaldības principu un savu rūpības pienākumu, jo tā, nosakot normālo vērtību, pamatojās uz ES ražošanas nozares datiem, lai arī tā nebija pieprasījusi Japānas ražotājam eksportētājam sniegt detalizētus datus par sava eksporta darījumiem.

76. Manuprāt, apelācijas sūdzības otrā pamata pirmā daļa ir nepamatota.

77. Pirmām kārtām, attiecībā uz Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu ir jānorāda, ka saskaņā ar šīs tiesību normas pirmo daļu gadījumā, ja izstrādājumus importē no valstīm bez tirgus ekonomikas, atkāpjoties no šīs pašas regulas 2. panta 1.–6. punktā paredzētajiem noteikumiem, normālā vērtība principā ir nosakāma, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku, proti, saskaņā ar analogo valsts metodi.

78. Tomēr saskaņā ar judikatūru Komisija var izvēlēties nepiemērot Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā paredzēto vispārīgo noteikumu, lai noteiktu tādu preču normālo vērtību, kuru izcelsme nav valstis bez tirgus ekonomikas, izmantojot citus pamatotus apsvērumus, vienīgi tad, ja nav iespējams piemērot šo vispārīgo noteikumu³⁸.

79. Šajā lietā pagaidu regulā normālā vērtība tika aprēķināta, pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no ražotāja, kurš sadarbojās, trešā valstī ar tirgus ekonomiku, proti, Japānā (turpmāk tekstā – “Japānas ražotājs”). Šis ražotājs bija *Ajinomoto Co. (Japāna)*³⁹. Protams, aspartāma ražošana visā pasaulē bija koncentrēta dažās valstīs, proti, Ķīnā, Francijā, Japānā un Dienvidkorejā, taču tā kā vienīgais zināmais ražotājs Dienvidkorejā atteicās sadarboties, Japānas ražotājs tam piekrita⁴⁰.

80. Tomēr apstrīdētajā regulā normālā vērtība tika aprēķināta, izmantojot “citus pamatotus apsvērumus”, kā tas paredzēts Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta pirmajā daļā. Tā bija balstīta uz vienīgā ES ražotāja cenām, kas noteiktas līdzīgām precēm ES tirgū, proti, cenām, kuras bija noteicis *Ajinomoto Sweeteners Europe SAS* (tagad – *Hyet Sweet*), kas bija

³⁸ Spriedums, 2012. gada 22. marts, *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158, 26. punkts).

³⁹ Skat. pagaidu regulas 17. apsvēruma e) punktu, kā arī 45. un 46. apsvērumu.

⁴⁰ Skat. pagaidu regulas 42.–46. apsvērumu. Skat. arī apstrīdētās regulas 29. apsvērumu.

Japānas ražotāja meitasuzņēmums⁴¹. Komisija apstrīdētajā regulā nolēma neizmantot Japānas ražotāja sniegtos datus turpmāk minēto iemeslu dēļ: i) šis ražotājs bija vienīgais ražotājs, kurš aktīvi darbojās Japānas tirgū, konkurējot ar izstrādājumiem, kas importēti no Ķīnas un Korejas, un, ii) vēl būtiskāk, Japānas ražotāja peļņas procents būtiski atšķīrās atkarībā no klientu veida un apmēra, izmeklēšanai neatklājot nevienu racionālu iemeslu šādai būtiskai peļņas procenta atšķirībai⁴².

81. Pārsūdzētā sprieduma 105.–116. punktā Vispārējā tiesa atzina, ka Komisija netika pārkāpusi Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, kad tā, aprēķinot normālo vērtību, pamatojās uz vienīgā ES ražotāja cenām ES tirgū. Vispārējā tiesa minēto skaidro ar šādiem iemesliem: i) Japānas ražotāja sniegtie dati nebija ticami, ņemot vērā būtiskas un nepamatojamas šī ražotāja peļņas procenta atšķirības; ii) kā norādīts tabulā Nr. 15 Japānas ražotāja atbildē uz Komisijas anketu, visi šī ražotāja eksporta darījumi radīja zaudējumus, lai arī visi pārdošanas apjomi vietējā tirgū bija ļoti rentabli, un iii) ieinteresētās puses izteica bažas par Japānas kā analogās valsts izvēli.

82. *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Komisija ir pieprasījusi Japānas ražotājam sniegt detalizētus datus par saviem iekšzemes, nevis eksporta darījumiem. Tādējādi, *Changmao Biochemical Engineering* ieskatā, nav izslēdzams fakts, ka noteikti šī ražotāja eksporta darījumi varētu būt rentabli. No iepriekšminētā izriet, ka Komisija nav pierādījusi, ka Japānas ražotāja sniegtie dati nebija ticami un ka šos datus nebija iespējams izmantot normālās vērtības aprēķināšanai. *Changmao Biochemical Engineering* no tā secina, ka Komisija, aprēķinot normālo vērtību atbilstoši Japānas ražotāja eksporta cenām, nevis ES ražošanas nozares datiem, ir pārkāpusi Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu un ka pārsūdzētā sprieduma 113., 115. un 116. punktā ir pieļauta tiesību kļūda.

83. Līdz ar to, kā norādīts iepriekš 77. un 78. punktā, *Changmao Biochemical Engineering* neapstrīd, ka normālās vērtības noteikšanas metode, pamatojoties uz ES cenām, ir alternatīva metode, ko iespējams izmantot kā galveno metodi vienīgi tad, ja nav iespējams izmantot galveno metodi. *Changmao Biochemical Engineering* apstrīd Vispārējās tiesas atzinumu, ka šajā lietā nebija iespējams izmantot Japānas ražotāja datus (un ka līdz ar to normālo vērtību nevarēja aprēķināt, pamatojoties uz šiem datiem).

84. Komisija norāda, ka pamats saistībā ar Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta iespējamo pārkāpumu ir neefektīvs un jebkurā gadījumā nepamatots.

85. Manuprāt, pamats saistībā ar Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta iespējamo pārkāpumu ir noraidāms kā nepamatots, nevis kā neefektīvs. Turpinājumā paskaidrošu, kādēļ nav atbalstāma Komisijas nostāja, saskaņā ar kuru šis pamats ir neefektīvs, pirms izklāstu iemeslus, kuru dēļ tas ir nepamatots.

86. Komisija uzskata, ka pamats saistībā ar Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta iespējamo pārkāpumu ir neefektīvs, jo, pirmkārt, *Changmao Biochemical Engineering* neapstrīd Vispārējās tiesas atzinumu, ka Japānas ražotāja sniegtā informācija nebija ticama, otrkārt, tas apstrīd tikai vienu no trim iemesliem, kuru rezultātā Vispārējā tiesa noraidīja pamatu saistībā ar Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta iespējamo

⁴¹ Skat. apstrīdētās regulas 2., 26., 32. un 33. apsvērumu.

⁴² Skat. apstrīdētās regulas 31. apsvērumu.

pārkāpumu, proti, pārsūdzētā sprieduma 113. punktā minēto iemeslu, nevis šī sprieduma 112. un 114. punktā minētos iemeslus, un, treškārt, ar šī sprieduma 124.–128. punktu pietiek, lai atbalstītu Vispārējās tiesas atzinumu, ka nav izdarīts pārkāpums.

87. Tomēr, pirmkārt, ir jāatzīst un jāpievienojas Komisijas teiktajam, ka *Changmao Biochemical Engineering* neapgalvo, ka Japānas ražotāja sniegtie dati ir kļūdaini. Tas apgalvo, ka šie dati ir nepilnīgi, ciktāl Japānas ražotājs Komisijai ir sniedzis apkopotus datus par saviem eksporta darījumiem, nevis detalizētus datus par šiem darījumiem. Šķiet, ka pretēji Komisijas apgalvotajam *Changmao Biochemical Engineering* tādējādi apstrīd Japānas ražotāja sniegto datu ticamību Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta otrās daļas izpratnē.

88. Otrkārt, ir jāatzīst un jāpievienojas Komisijas teiktajam, ka *Changmao Biochemical Engineering* apstrīd vienīgi pārsūdzētā sprieduma 113. punktu, nevis minētā sprieduma 112. un 114. punktu. Tomēr 112. un 113. punktā nav izklāstīti atsevišķi iemesli, kuru dēļ Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka Komisija nepieļāva kļūdu, atteikdamās aprēķināt normālo vērtību, pamatojoties uz Japānas ražotāja sniegtajiem datiem. Abi punkti attiecas uz neizskaidrotām Japānas ražotāja peļņas procenta izmaiņām. Kas attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 114. punktu, tajā ir ietverti vienīgi administratīvā procesa laikā izteiktie ieinteresēto pušu apsvērumi, un ne Komisija, ne Vispārējā tiesa šādus apsvērumus nav pieņēmusas. Tādējādi pretēji Komisijas apgalvotajam tas, ka *Changmao Biochemical Engineering* apstrīd pārsūdzētā sprieduma 113. punktu, bet ne šī sprieduma 112. un 114. punktu, nenozīmē, ka pamats saistībā ar Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta iespējamo pārkāpumu būtu neefektīvs.

89. Treškārt, ir jāatzīmē, ka pretēji Komisijas apgalvotajam *Changmao Biochemical Engineering* apstrīd pārsūdzētā sprieduma 128. punktu.

90. Tomēr, kā minēts iepriekš 85. punktā, ir jāpiekrīt Komisijai, ka pamats saistībā ar Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta iespējamo pārkāpumu ir nepamatots.

91. Pirmkārt, es uzskatu, ka tam par iemeslu ir fakts, ka Komisijai nebija nepieciešams iegūt detalizētus datus par Japānas ražotāja eksporta darījumiem, lai uzskatītu šī ražotāja sniegtos datus par neuzticamiem, kā rezultātā analogā valsts varētu tikt izvēlēta neatbilstoši un nepamatoti.

92. Saskaņā ar Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta otro daļu trešo valsti ar atbilstīgu tirgus ekonomiku izvēlas, “ņemot vērā visu ticamo informāciju, kas pieejama izvēles izdarīšanas laikā”.

93. Jāatzīst, ka 2012. gada 22. marta spriedumā *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158, 31. un 32. punkts) Tiesa atzina, ka priekšstats par “ticamu pieejamo informāciju” Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta otrās daļas izpratnē neaprobežojas ar sūdzības iesniedzēja vai attiecīgo pušu sniegto informāciju, ņemot vērā, ka Komisijai ir pienākums pēc savas iniciatīvas izvērtēt visu pieejamo informāciju.

94. Tomēr jāuzsver, ka saskaņā ar judikatūru Komisijai ir zināma rīcības brīvība, nosakot informācijas pieejamību, jo minētie izmeklēšanas līdzekļi ir fakultatīvi un ir vēl jo grūtāk īstenojami, ja tie attiecas uz informāciju par trešo valsti. Protams, Regulas Nr. 1225/2009 6. panta 4. punktā ir precizēts, ka izmeklēšanu var veikt trešās valstīs, tostarp ar nosacījumu, ka “attiecīgie uzņēmumi sniedz savu piekrišanu”. Turklāt šīs regulas 6. panta 8. punkts paredz, ka sniegtās

informācijas precizitāte ir jāpārbauda, “ciktāl tas iespējams”⁴³.

95. Lai arī šajā lietā ir vispārējs pamats uzskatīt, ka Komisija administratīvā procesa laikā ne pieprasīja, ne saņēma detalizētu informāciju par Japānas ražotāja eksporta darījumiem un no šiem darījumiem gūto peļņas procentu, tās rīcībā tomēr bija apkopoti dati par šī ražotāja eksporta darījumiem. Tas, ka Komisija neuzskatīja par nepieciešamu pieprasīt detalizētu informāciju par darījumiem, lai noteiktu, vai tās rīcībā esošā informācija ir ticama, ietilpst tās rīcības brīvībā šādi rīkoties, kā norādīts iepriekš 94. punktā.

96. Turklāt situācija šajā lietā atšķiras no situācijas, kas raksturota 2012. gada 22. marta spriedumā *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158), kurā Tiesa atzina, ka Padome un Komisija ir pieļāvušas kļūdu, jo tās aprēķināja normālo vērtību atbilstoši ES cenām, ņemot vērā, ka tās nav rīkojušās ar pienācīgu rūpību, nosakot, vai normālo vērtību var aprēķināt, pamatojoties uz cenām analogajā valstī. Minētajā gadījumā Komisija tikai nosūtīja vienu anketu divām Taizemē reģistrētām sabiedrībām un secināja, ka, nesaņemot atbildi no šīm sabiedrībām, normālo vērtību nebija iespējams noteikt, pamatojoties uz cenām jebkurā trešā valstī ar tirgus ekonomiku. Proti, tā neizvērtēja, vai kādu no trim pārējām trešām valstīm ar tirgus ekonomiku, kuras imports ES bija ievērojami lielāks nekā imports no Taizemes, varēja uzskatīt par analogo valsti⁴⁴. Turpretim šajā lietā Tiesā netika apgalvots, ka Komisija nav izpētījusi trešās valstis ar tirgus ekonomiku, izņemot Japānu⁴⁵.

97. Otrkārt un vēl būtiskāk, *Changmao Biochemical Engineering* nav pierādījis, ka Komisijas izvēlei aprēķināt normālo vērtību, pamatojoties uz ES ražošanas nozares datiem, trūka ticamības.

98. Protams, judikatūra liecina, ka attiecībā uz sūdzību, ar kuru tiek apstrīdēta normālās vērtības noteikšanas metode, prasītājs nevar atsaukties vienīgi uz normālās vērtības noteikšanas metodi, kas ir alternatīva Komisijas izvēlētajai metodei, bet tam ir jāsniedz pietiekami pierādījumi, ka šīs izvēles pamatā esošajiem vērtējumiem trūkst ticamības, jo ES tiesas nevar aizstāt savus vērtējumus ar Komisijas vērtējumiem⁴⁶.

99. Šajā lietā *Changmao Biochemical Engineering* apelācijas sūdzībā vienkārši apgalvo, ka “nav izslēdzams fakts”, ka “noteikti” Japānas ražotāja eksporta darījumi ir rentabli un ka līdz ar to uz tiem var balstīties, aprēķinot normālo vērtību. *Changmao Biochemical Engineering* neapgalvo un, vēl jo vairāk, nepierāda, ka visi Japānas ražotāja eksporta darījumi vai lielākā daļa šo darījumu ir rentabli, kas varētu likt apšaubīt Komisijas izvēli aprēķināt normālo vērtību, pamatojoties uz ES ražošanas nozares datiem, nevis Japānas ražotāja eksporta cenām. Līdz ar to *Changmao Biochemical Engineering* nav pierādījis, ka Komisijas atzinumam par to, ka dati par Japānas ražotāja eksporta darījumiem nav ticami, trūktu ticamības.

100. Jāsecina, ka apelācijas sūdzības otrā pamata pirmā daļa ir noraidāma kā nepamatota, ciktāl tā attiecas uz Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta iespējamo pārkāpumu.

⁴³ Šajā sakarā skat. spriedumus, 2015. gada 23. septembris *Schroeder*/Padome un Komisija (T-205/14, EU:T:2015:673, 44. punkts); 2015. gada 23. septembris, *Hüpeden*/Padome un Komisija (T-206/14, nav publicēts, EU:T:2015:672, 45. punkts), un 2021. gada 19. maijs *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products u.c./Komisija* (T-254/18, EU:T:2021:278, 198. punkts) (jāprecizē, ka pēdējais minētais spriedums ir pārsūdzēts apelācijā).

⁴⁴ Spriedums, 2012. gada 22. marts, *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158, 33. un 34. punkts).

⁴⁵ Jāatgādina, ka aspartāms tiek ražots tikai dažās valstīs, ka tikai viena cita trešā valsts, proti, Dienvidkoreja, varēja tikt izvēlēta kā analogā valsts, un ka vienīgais zināmais Dienvidkorejas ražotājs atteicās sadarboties (skat. iepriekš 79. punktu).

⁴⁶ Spriedums, 2019. gada 20. septembris, *Jinan Meide Casting*/Komisija (T-650/17, EU:T:2019:644, 191. punkts). Pēc analogijas skat. arī spriedumus, 2014. gada 11. septembris, *Gold East Paper* un *Gold Huasheng Paper*/Padome (T-444/11, EU:T:2014:773, 62. punkts), un 2020. gada 15. oktobris, *Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals*/Komisija (T-307/18, nav publicēts, EU:T:2020:487, 241. un 242. punkts) (jāprecizē, ka pēdējais minētais spriedums ir pārsūdzēts apelācijā).

101. Otrām kārtām, attiecībā uz to, ka Komisija nav rīkojusies ar pienācīgu rūpību, ir jānorāda, ka saskaņā ar judikatūru atbilstoši Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta otrajai daļai Komisijai lietas materiālos ietvertā informācija ir jāizvērtē ar pienācīgu rūpību, lai uzskatītu, ka attiecīgās preces normālā vērtība ir noteikta atbilstoši, nevis nepamatoti⁴⁷. Tādējādi šķiet, ka pamats, ar ko apgalvota Komisijas rūpības pienākuma neievērošana, ir jānoraida kā nepamatots to pašu iemeslu dēļ kā pamats par Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta iespējamo pārkāpumu.

102. Trešām kārtām, attiecībā uz labas pārvaldības principa pārkāpumu ir jānorāda, ka Komisijai saskaņā ar šo principu ir pienākums rūpīgi un objektīvi pārbaudīt sniegtos pierādījumus un ņemt vērā visus atbilstošos pierādījumus⁴⁸. Līdz ar to vēlreiz jānorāda, ka pamats, ar ko apgalvots labas pārvaldības principa pārkāpums, ir jānoraida kā nepamatots to pašu iemeslu dēļ kā pamats par Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu.

103. Jāsecina, ka apelācijas sūdzības otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota un ka līdz ar to šis pamats ir noraidāms pilnībā.

C. Par apelācijas sūdzības trešo pamatu

1. Lietas dalībnieku argumenti

104. Apelācijas sūdzības trešajā pamatā *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 141.–144. punktā, 151.–153. punktā un 155.–162. punktā atzīdama, ka Komisija nav pieļāvusi kļūdu, atsakoties veikt tā pieprasītās korekcijas dempinga starpības aprēķināšanai, ir sagrozījusi faktus un pārkāpusi Regulas 2016/1036 2. panta 10. punktu, Nolīguma par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu (GATT)⁴⁹ (turpmāk tekstā – “Antidempinga nolīgums”) 2.4. panta pēdējo teikumu, Regulas 2016/1036 20. panta 2. un 4. punktu un Antidempinga nolīguma 6.2. pantu, ciktāl šajās tiesību normās ir paredzētas *Changmao Biochemical Engineering* aizstāvības tiesības, Antidempinga nolīguma 12.2.1. un 12.2.2. pantu, tā paša nolīguma 6.4. pantu un Regulas 2016/1036 9. panta 4. punktu, kā arī labas pārvaldības principu un nav ievērojuši Komisijas rūpības pienākumu.

105. Apelācijas sūdzības trešais pamats būtībā ir iedalīts četrās daļās.

106. Apelācijas sūdzības trešā pamata pirmajā daļā *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi faktus, pārsūdzētā sprieduma 141.–144. punktā atzīdama, ka *Changmao Biochemical Engineering* nav sniedzis pierādījumus, lai pamatotu savu apgalvojumu, ka Savienības ražotāja un Ķīnas ražotāja ražošanas izmaksas bija atšķirīgas un ka šīs atšķirības ietekmēja cenu salīdzināmību.

⁴⁷ Spriedumi, 2012. gada 22. marts, *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158, 22. punkts); 2015. gada 10. septembris *Fliesen-Zentrum Deutschland* (C-687/13, EU:C:2015:573, 51. punkts), un 2019. gada 29. jūlijs, *Shanxi Taigang Stainless Steel*/Komisija (C-436/18 P, EU:C:2019:643, 31. punkts).

⁴⁸ Spriedums, 2012. gada 19. jūlijs, *Padome/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group* (C-337/09 P, EU:C:2012:471, 104. punkts).

⁴⁹ OV 1994, L 336, 103. lpp.

107. Apelācijas sūdzības trešā pamata otrajā daļā *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Regulas 2016/1036 2. panta 10. punktu, pārsūdzētā sprieduma 151.–153. punktā atzīdama, ka lūgumi veikt korekcijas, ko snieguši Ķīnas ražotāji eksportētāji, kuriem nav piešķirts tirgus ekonomikas statuss, nav saistāmi ar faktiskajām izmaksām Ķīnā.

108. Apelācijas sūdzības trešā pamata trešajā daļā *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 143. un 144. punktā atzīdama, ka *Changmao Biochemical Engineering* bija pienākums pierādīt, ka atšķirības Regulas 2016/1036 2. panta 10. punkta a)–j) apakšpunktā uzskaitītajos faktoros, proti, atšķirības ražošanas izmaksās, ietekmēja cenu salīdzināmību. Minētais izrietot no 2. panta 10. punkta formulējuma. Jebkurš cits risinājums radītu nesamērīgu pierādīšanas pienākumu ražotājiem valstīs bez tirgus ekonomikas, ja normālo vērtību aprēķina, pamatojoties uz ES ražošanas nozares datiem.

109. Apelācijas sūdzības trešā pamata ceturtajā daļā *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 155.–160. punktā atzīdama, ka Komisija tam neuzlika nesamērīgu pierādīšanas pienākumu, pieprasot sniegt pierādījumus par atšķirībām ražošanas izmaksās, kas izpaužas kā cenu atšķirības, ir pārkāpusi Antidempinga nolīguma 2.4. panta pēdējo teikumu, kā tas interpretēts Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Strīdu izšķiršanas padomes lēmumos, Regulas 2016/1036 20. panta 2. un 4. punktu un Antidempinga nolīguma 6.2. pantu, ciktāl šajās tiesību normās ir paredzētas *Changmao Biochemical Engineering* aizstāvības tiesības, šī nolīguma 6.4., 12.2.1. un 12.2.2. pantu, kā arī labas pārvaldības principu un nav ievērojusi Komisijas rūpības pienākumu. Turklāt Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 207. punktā atteikdamās uzdot Komisijai procesa organizatorisko vai pierādījumu savākšanas pasākumu ietvaros iesniegt analīzi, uz kuru tā apstrīdētās regulas 70. apsvērumā balstījās, atzīstot, ka starp attiecīgo precī un tai līdzīgu precī nav atšķirību, kas sistemātiski atspoguļotos cenās.

110. Komisija apgalvo, ka apelācijas sūdzības trešais pamats ir jānoraida.

111. Komisijas ieskatā, apelācijas sūdzības trešā pamata pirmā daļa ir noraidāma, jo apelācijas sūdzībā būtībā neesot ne norādīti fakti vai pierādījumi, ko Vispārējā tiesa būtu sagrozījusi, ne arī pierādīts, ka atšķirības ražošanas izmaksās izpaužas kā cenu atšķirības.

112. Attiecībā uz apelācijas sūdzības trešā pamata otro daļu Komisija apgalvo, ka tā ir nepieņemama, jo tā netika izvirzīta Vispārējā tiesā. Katrā ziņā tā esot neefektīva, jo pārsūdzētā sprieduma 151.–153. punktā esot sniegts vienīgi pakārtots pamatojums, galvenos iemeslus izklāstot šī sprieduma 137.–150. punktā. Visbeidzot, minētā pamata daļa esot nepamatota, ņemot vērā, ka korekciju veikšanai izmantoto datu izcelsmei nav nozīmes. Svarīgi esot tas, ka korekcija nepadara Regulas 2016/1036 2. panta 7. punktu neefektīvu.

113. Komisijas ieskatā, apelācijas sūdzības trešā pamata trešā daļa ir nepamatota, jo Regulas 2016/1036 2. panta 10. punkta formulējums, šīs regulas 2. panta 10. punkta k) apakšpunkta formulējums un judikatūra skaidri liecinot, ka prasība pierādīt ietekmi uz cenām un cenu salīdzināmību attiecas uz visiem šīs pašas regulas 2. panta 10. punktā uzskaitītajiem faktoriem.

114. Komisija apgalvo, ka apelācijas sūdzības trešā pamata ceturta daļa ir nepieņemama, ciktāl tā attiecas uz šādu tiesību normu iespējamo pārkāpumu: Antidempinga nolīguma 2.4. panta pēdējais teikums; Regulas 2016/1036 20. panta 2. un 4. punkts un Antidempinga nolīguma 6.2. pants, ciktāl

šīs tiesību normas paredz *Changmao Biochemical Engineering* aizstāvības tiesības; šī nolīguma 6.4., 12.2.1. un 12.2.2. pants. Minētajam par iemeslu esot fakts, ka šo tiesību normu iespējamais pārkāpums pirmajā instancē netika norādīts. Katrā ziņā apelācijas sūdzības trešā pamata ceturtdaļa esot nepamatota, ciktāl tā attiecas uz šo tiesību normu iespējamo pārkāpumu. Visbeidzot, attiecībā uz apelācijas sūdzības trešā pamata ceturtdaļas pārējo saturu, proti, *Changmao Biochemical Engineering* lūgumu veikt procesa organizatoriskos vai pierādījumu savākšanas pasākumus, Komisija apgalvo, ka tas ir neefektīvs un jebkurā gadījumā nepamatots.

2. Vērtējums

115. Apelācijas sūdzības trešajā pamatā *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Vispārējā tiesa, atzīdama, ka Komisija nav pieļāvusi kļūdu, atsakoties veikt pieprasītās korekcijas dempinga starpības aprēķināšanai, ir sagrozījusi faktus un pārkāpusi Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punktu, 9. panta 4. punktu un 20. panta 2. un 4. punktu, Antidempinga nolīguma 2.4. pantu un pārējās tiesību normas, kā arī labas pārvaldības principu un nav ievērojusi Komisijas rūpības pienākumu.

116. Kā paskaidrots iepriekš 105.–109. punktā, apelācijas sūdzības trešais pamats ir iedalīts četrās daļās. Pirmajā daļā, kas attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 141.–144. punktu, tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi faktus, atzīdama, ka *Changmao Biochemical Engineering* nav sniedzis pierādījumus par atšķirībām ražošanas izmaksās, kas ietekmēja cenu salīdzināmību. Otrajā daļā, kas attiecas uz minētā sprieduma 151.–153. punktu, tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punktu, atzīdama, ka lūgums veikt korekcijas, ko iesnieguši ražotāji no valsts bez tirgus ekonomikas, nav saistāms ar faktiskajām izmaksām šajā valstī. Trešajā daļā *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 143. un 144. punktā ir pārkāpusi Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punktu un noteikusi ražotājiem no valsts bez tirgus ekonomikas nesamērīgu pierādīšanas pienākumu, prasot tiem pierādīt, ka atšķirības starp ražošanas izmaksām ir ietekmējušas cenas un cenu salīdzināmību. Ceturtdaļa attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 155.–160. punktu, un tajā tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa, pieprasīdama *Changmao Biochemical Engineering* pierādīt ietekmi uz cenu salīdzināmību, lai arī tam nebija piekļuves ES ražošanas nozares datiem, ir pārkāpusi Antidempinga nolīguma 2.4., 6.2., 6.4., 12.2.1. un 12.2.2. pantu un Regulas Nr. 1225/2009 20. panta 2. un 4. punktu, kā arī labas pārvaldības principu un nav ievērojusi Komisijas rūpības pienākumu. Apelācijas sūdzības trešā pamata ceturtajā daļā arī tiek apstrīdēts Vispārējās tiesas atteikums pārsūdzētā sprieduma 207. punktā noteikt procesa organizatorisko vai pierādījumu savākšanas pasākumu.

a) Pieņemamība

117. Komisija norāda uz apelācijas sūdzības trešā pamata otrās daļas pilnīgu nepieņemamību un šī pamata ceturtdaļas daļēju nepieņemamību.

118. Pirmām kārtām, Komisija apgalvo, ka apelācijas sūdzības trešā pamata otrā daļa ir nepieņemama kā jauns izvirzītais pamats.

119. Manuprāt, šī iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

120. Pirmkārt, *Changmao Biochemical Engineering* Tiesā nav izvirzījis nevienu argumentu, ko tas nebija izvirzījis Vispārējā tiesā.

121. Proti, apelācijas sūdzības trešā pamata otrajā daļā *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punktu, atteikdamās veikt pieprasītās korekcijas, kam par pamatu ir minēts tas, ka lūgums, ko iesniedzis Ķīnas ražotājs eksportētājs, kuram nav piemērots tirgus ekonomikas režīms, nav saistāms ar faktiskajām izmaksām Ķīnā. *Changmao Biochemical Engineering* šajā ziņā norāda, ka tas esot lūdzis Komisijai veikt korekciju, pamatojoties uz izmaksām Eiropas Savienībā, nevis paša ražošanas izmaksām.

122. Attiecībā uz trešo izvirzīto pamatu, kurā tiek apgalvots, ka Komisija tostarp ir pārkāpusi Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punktu, atteikdamās veikt pieprasītās korekcijas, *Changmao Biochemical Engineering* Vispārējā tiesā apgalvoja, ka tas, ka Ķīnas ražotājam eksportētājam nebija piemērots tirgus ekonomikas režīms, neliedza šim ražotājam lūgt veikt korekcijas. *Changmao Biochemical Engineering* uzskata, ka, lai arī šīs korekcijas nevarēja veikt, pamatojoties uz paša ražotāja izmaksām, tās tomēr varēja attiekties uz citiem rādītājiem Ķīnā, kas nav cenas un izmaksas, piemēram, uz cita ražošanas procesa izmantošanu šajā valstī.

123. Otrkārt, saskaņā ar judikatūru apelācijas sūdzības iesniedzējs var atsaukties uz pamatiem, kuri izriet no pārsūdzētā sprieduma un kuru mērķis ir kritizēt tā juridisko pamatotību neatkarīgi no tā, vai apelācijas sūdzības iesniedzējs šos pamatus ir vai nav izvirzījis Vispārējā tiesā⁵⁰. Tā tas ir šajā gadījumā, jo jautājums par to, vai ražotājs eksportētājs, kuram nav piemērots tirgus ekonomikas režīms, tomēr var lūgt veikt korekcijas un attiecībā uz kādiem parametriem tās būtu veicamas, ir aplūkots pārsūdzētā sprieduma 151.–153. punktā.

124. Otrām kārtām, Komisija norāda uz apelācijas sūdzības trešā pamata ceturtās daļas nepieņemamību, ciktāl tā attiecas uz Antidempinga nolīguma 2.4. panta pēdējā teikuma, šī nolīguma 6.2., 6.4., 12.2.1. un 12.2.2. panta, kā arī Regulas Nr. 1225/2009 20. panta 2. un 4. punkta iespējamo pārkāpumu. Komisijas ieskatā, apelācijas sūdzības iesniedzējs Vispārējā tiesā nebija norādījis, ka tika pārkāpta kāda no iepriekšminētajām tiesību normām.

125. Manuprāt, šī iebilde par nepieņemamību būtu jāpieņem. Vispārējā tiesā patiešām netika norādīts nevienas 124. punktā minētās tiesību normas iespējamais pārkāpums saistībā ar Komisijas atteikšanos veikt *Changmao Biochemical Engineering* pieprasītās korekcijas.

126. Tomēr apelācijas sūdzības trešā pamata ceturtā daļa joprojām ir pieņemama, ciktāl ar to ir apgalvots labas pārvaldības principa un Komisijas rūpības pienākuma pārkāpums un ciktāl ar to tiek apstrīdēts Vispārējās tiesas atteikums noteikt procesa organizatorisko vai pierādījumu savākšanas pasākumu.

127. Jāsecina, ka apelācijas sūdzības trešā pamata otrā daļa ir pieņemama, savukārt šī pamata ceturtā daļa ir nepieņemama, ciktāl ar to tiek apgalvots Antidempinga nolīguma 2.4. panta pēdējā teikuma, šī nolīguma 6.2., 6.4., 12.2.1. un 12.2.2. panta, kā arī Regulas Nr. 1225/2009 20. panta 2. un 4. punkta pārkāpums.

b) Par lietas būtību

128. Vispirms tiks izvērtēta apelācijas sūdzības trešā pamata trešā daļa, savukārt pēc tam – šī pamata pirmā daļa, ceturtā daļa un, visbeidzot, otrā daļa.

⁵⁰ Spriedumi, 2016. gada 16. jūnijs, *Evonik Degussa* un *AlzChem*/Komisija (C-155/14 P, EU:C:2016:446, 55. punkts), un 2018. gada 28. februāris, Komisija/*Xinyi PV Products (Anhui) Holdings* (C-301/16 P, EU:C:2018:132, 90. punkts).

1) Par apelācijas sūdzības trešā pamata trešo daļu

129. Saskaņā ar Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punktu eksporta cenu un normālo cenu salīdzina taisnīgi. Šīs tiesību normas ievaddaļā ir norādīts, ka tad, “ja normālā vērtība un eksporta cena nav salīdzināmas [..], katrā konkrētā gadījumā pēc būtības izdara korekcijas, ņemot vērā faktorus, par kuriem apgalvo (un kuri norāda), ka tie ietekmē cenas un cenu salīdzināmību”.

130. Saskaņā ar judikatūru, ja lietas dalībnieks saskaņā ar Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punktu lūdz veikt korekcijas, kuru mērķis ir padarīt normālo vērtību un eksporta cenu salīdzināmu, lai noteiktu dempinga starpību, tam ir jāpierāda, ka tā prasība ir pamatota. Pienākums pierādīt, ka ir veicamas minētās regulas 2. panta 10. punkta a)–k) apakšpunktā uzskaitītās konkrētās korekcijas, ir lietas dalībniekam, kurš uz tām vēlas atsaukties⁵¹.

131. Šajā lietā apstrīdētās regulas 48. apsvērumā ir norādīts, ka *Changmao Biochemical Engineering* ir lūdzis Komisiju veikt korekcijas, lai aprēķinātu dempinga starpību, jo starp Ķīnas ražotāju un ES ražotāju pastāvēja atšķirības ražošanas izmaksās. Saskaņā ar šīs regulas 49. apsvērumu Komisija noraidīja šo lūgumu veikt korekcijas, pamatojoties uz to, ka *Changmao Biochemical Engineering* nav pamatojis savu apgalvojumu un jo īpaši nav pierādījis, ka “klienti iekšējā tirgū sistemātiski maksāja dažādas cenas sakarā ar [ražošanas izmaksu] atšķirībām”.

132. Pārsūdzētā sprieduma 143. un 144. punktā Vispārējā tiesa atzina, ka *Changmao Biochemical Engineering* bija jāpierāda, ka ražošanas izmaksu atšķirības izpaudās kā cenu atšķirības, ko apelācijas sūdzības iesniedzējs nebija izdarījis, un ka līdz ar to Komisija, noraidot lūgumu veikt korekcijas, nav pārkāpusi Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punktu.

133. Apelācijas sūdzības trešā pamata trešajā daļā *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Vispārējā tiesa, šādi rīkojoties, ir pieļāvusi tiesību kļūdu.

134. Manuprāt, apelācijas sūdzības trešā pamata trešā daļa ir nepamatota.

135. Pirmkārt, minētais izriet no Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punkta formulējuma. Nevar piekrist *Changmao Biochemical Engineering* argumentam, ka lietas dalībniekam, kurš lūdz veikt korekciju, ir jāpierāda ietekme uz cenām un cenu salīdzināmību vienīgi tad, ja tas lūdz veikt korekciju saskaņā ar šīs tiesību normas k) apakšpunktu saistībā ar “citiem faktoriem, kas nav paredzēti a)–j) apakšpunktā”, bet ne tad, ja tas lūdz veikt korekciju saistībā ar atšķirībām a)–j) apakšpunktā uzskaitītajos faktoros. Jāatzīst, ka k) apakšpunkts skaidri paredz, ka korekciju var veikt, “ja ir redzams, ka [atšķirības faktoros] skar cenu salīdzināmību”, lai gan a)–j) apakšpunkts to skaidri neparedz⁵². Tomēr jāatzīmē, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punkta ievaddaļu, kā minēts iepriekš 129. punktā, ir jāpierāda, ka “faktoru” atšķirības “ietekmē cenas un cenu salīdzināmību”. Minētā panta ievaddaļa aptver visus a)–k) apakšpunktā uzskaitītos faktorus. Tāpat jāatzīmē, ka saskaņā ar k) apakšpunktu ir

⁵¹ Spriedumi, 1987. gada 7. maijs, *Nachi Fujikoshi*/Padome (255/84, EU:C:1987:203, 33. punkts); 1992. gada 10. marts, *Canon*/Padome (C-171/87, EU:C:1992:106, 32. punkts); 2012. gada 16. februāris, *Padome/Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP* (C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 58. punkts); 2016. gada 26. oktobris, *PT Musim Mas*/Padome (C-468/15 P, EU:C:2016:803, 83. punkts), un 2020. gada 9. jūlijs, *Donex Shipping and Forwarding* (C-104/19, EU:C:2020:539, 60. punkts).

⁵² Tomēr izņemot Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punkta d) apakšpunkta i) punktu, kas paredz, ka korekciju veic, ņemot vērā tirdzniecības līmeņu atšķirības, ietverot atšķirības, ja “ir redzams, ka salīdzinājumā ar parasto vērtību eksporta cenai ir atšķirīgs tirdzniecības līmenis un šī atšķirība ir ietekmējusi cenu salīdzināmību, ko rāda pārdevēja funkciju un cenu stabilitas un nozīmīgas atšķirības dažādos tirdzniecības līmeņos eksportējošās valsts iekšējā tirgū” (mans izcēlums).

jāpierāda, ka atšķirības citos faktoros “ietekmē cenu salīdzināmību atbilstīgi [šim] *punktam*”⁵³. Tādējādi k) apakšpunkts pats par sevi paredz, ka šāda pierādīšana ir veicama visos gadījumos, kad tiek lūgts veikt korekciju atbilstīgi 10. *punktam* neatkarīgi no attiecīgā faktora.

136. Otrkārt, minētais atbilst Vispārējās tiesas judikatūrai, saskaņā ar kuru gan no Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punkta formulējuma, gan struktūras izriet, ka eksporta cenas vai normālās vērtības korekciju var veikt tikai tādēļ, lai ņemtu vērā faktoru atšķirības, *kuras ietekmē cenas un tādējādi to salīdzināmību*. Piemēram, 2015. gada 29. aprīļa spriedumā *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener/Padome* (T-558/12 un T-559/12, nav publicēts, EU:T:2015:237, 114. punkts) Vispārējā tiesa atzina, ka Padomei un Komisijai ir jānoraida korekcija saistībā ar faktoru atšķirībām, attiecībā uz kurām nav pierādīts, ka tās ietekmē cenas un tādējādi to salīdzināmību⁵⁴. Tāpat 2016. gada 18. oktobra spriedumā *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler/Padome* (T-351/13, nav publicēts, EU:T:2016:616, 138. punkts) Vispārējā tiesa atzina, ka ražotājiem eksportētājiem, kuri lūdza veikt korekciju summai, kas atbilst 14 % no analogās valsts iestāžu iekasētā ievadumtas nodokļa, bija pienākums pierādīt, ka šis ievadumtas nodoklis ir ietekmējis cenas līmeņus, kas veidoja normālo vērtību, un iespēju salīdzināt šīs cenas ar eksporta cenām.

137. Treškārt, nevar piekrist *Changmao Biochemical Engineering* argumentam, ka Vispārējā tiesa, pieprasot tam pierādīt ietekmi uz cenām un cenu salīdzināmību, esot tam uzlikusi nesamērīgu pierādīšanas pienākumu, jo normālā vērtība tika aprēķināta, pamatojoties uz ES ražotāja sniegtajiem datiem, kuriem *Changmao Biochemical Engineering* kā Ķīnas ražotājam eksportētājam nebija piekļuves.

138. Jāatzīmē, ka šo argumentu Vispārējā tiesa aplūkoja un noraidīja pārsūdzētā sprieduma 155.–159. punktā, ko *Changmao Biochemical Engineering* apstrīd apelācijas sūdzības trešā pamata ceturtajā daļā. Tomēr šajos secinājumos minētais ir aplūkots, jo pretējā gadījumā apelācijas sūdzības trešā pamata trešās daļas analīze būtu nepilnīga.

139. Jāatzīst, ka saskaņā ar judikatūru personai, kura lūdz veikt korekciju saskaņā ar Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punktu un kurai ir jāpierāda, ka pieprasītā korekcija ir nepieciešama, nav jāuzņemas nesamērīgs pierādīšanas pienākums⁵⁵. Tomēr šajā gadījumā tas tā nav turpmāk minēto iemeslu dēļ.

140. Jāuzsver, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punkta ievaddaļu nav nekādu atrunu attiecībā uz prasību, ka ir jāpierāda, ka atšķirības šīs tiesību normas a)–k) apakšpunktā uzskaitītajos faktoros ietekmē cenas un cenu salīdzināmību. Tas nozīmē, ka šāds pierādījums ir jāsniedz neatkarīgi no normālās vērtības aprēķināšanas metodes un tādējādi pat tad, ja to aprēķina, pamatojoties uz ES ražošanas nozares datiem. Pretējā gadījumā Komisijai pēc pieprasījuma nāktos veikt korekciju, kas neietekmē cenas un cenu salīdzināmību un tādējādi radītu asimetriju starp normālo vērtību un eksporta cenu.

⁵³ Mans izcēlums.

⁵⁴ Jānorāda, ka, lai arī Tiesa 2017. gada 5. aprīļa spriedumā *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener/Padome* (C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2017:269) atcēla minēto spriedumu, tam par pamatu būtībā bija Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 11. punkta pārkāpums, Tiesai neizvērtējot apelācijas sūdzības otro pamatu saistībā ar šīs regulas 2. panta 10. punkta iespējamo pārkāpumu.

⁵⁵ Spriedums, 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products u.c./Komisija* (T-254/18, EU:T:2021:278, 580. punkts). Skat. arī spriedumus, 2008. gada 8. jūlijs, *Huvis/Padome* (T-221/05, nav publicēts, EU:T:2008:258, 77. un 78. punkts), un 2016. gada 18. oktobris, *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler/Padome* (T-351/13, nav publicēts, EU:T:2016:616, 137. punkts).

141. Turklāt pretēji *Changmao Biochemical Engineering* apgalvotajam nevar uzskatīt, ka Ķīnas ražotājiem eksportētājiem nav piekļuves datiem, kas izmantoti normālās vērtības un eksporta cenas aprēķināšanai, ja šos datus Komisijai ir paziņojis analogās valsts ražotājs vai, kā tas ir šajā lietā, ES ražotājs.

142. Jāatzīmē, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1225/2009 6. panta 7. punktu eksportētāji var iepazīties ar visu informāciju, ko izmeklēšanā sniegusi kāda puse, un saskaņā ar šīs pašas regulas 20. panta 2. punktu tie var pieprasīt galīgo informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata paredzēts ieteikt galīgo pasākumu ieviešanu. Jāatzīst, ka šāda iepazīšanās ar informāciju un tās galīgā izpaušana attiecas vienīgi uz informāciju, kas minētās regulas 19. panta izpratnē nav konfidenciāla⁵⁶. Tomēr šajā lietā no apstrīdētās regulas 40. apsvēruma izriet, ka Komisija ir paziņojusi *Changmao Biochemical Engineering* datus par ES ražotāju.

143. Tāpat jāatzīmē, kā to norāda Komisija, ka *Changmao Biochemical Engineering*, pamatojot savu argumentu par to, ka Vispārējā tiesa tam esot uzlikusi nesamērīgu pierādīšanas pienākumu, neapgalvo, ka Komisija tam nebūtu paziņojusi informāciju, kas nepieciešama, lai lūgtu veikt korekciju (izņemot vispārīgu apgalvojumu un nepamatotu apgalvojumu tā apelācijas sūdzībā, ka “ražotājiem no valstīm bez tirgus ekonomikas nav datu par analoga ražotāja cenām”. Tā vietā, pamatojot šo argumentu, *Changmao Biochemical Engineering* jo īpaši norāda, ka ES ražotājs neesot sniedzis visu nepieciešamo informāciju, lai varētu taisnīgi salīdzināt normālo vērtību un eksporta cenu.

144. Jāatzīst, ka *Changmao Biochemical Engineering* apstrīd arī Vispārējās tiesas atteikumu uzdot Komisijai procesa organizatorisko vai pierādījumu savākšanas pasākumu ietvaros iesniegt analīzi, uz kuru tā apstrīdētās regulas 70. apsvērumā balstījās, atzīdama, ka starp attiecīgo precī un tai līdzīgu precī nebija atšķirību, kas sistemātiski atspoguļotos cenās. Tomēr jānorāda, ka *Changmao Biochemical Engineering* šajā ziņā apgalvo (saviem vārdiem) ne tikai to, ka Komisija ir “slēpusi” informāciju, kas nepieciešama korekciju veikšanai, bet vispirms jau to, ka Komisija vienkārši nav apkopojusi šo informāciju, jo īpaši rēķinus un līgumus saistībā ar ES ražošanas nozari. Līdz ar to šķiet, ka *Changmao Biochemical Engineering*, apstrīdot Vispārējās tiesas atteikumu uzdot iesniegt iepriekš minēto analīzi, būtībā vēlas noskaidrot, vai Komisija ir apkopojusi pietiekamu informāciju, nevis pierādīt, ka Komisija tam nav paziņojusi pietiekamu informāciju.

145. Jāsecina, ka apelācijas sūdzības trešā pamata trešā daļa ir nepamatota.

2) Par apelācijas sūdzības trešā pamata pirmo daļu

146. Pārsūdzētā sprieduma 141.–144. punktā Vispārējā tiesa atzina, ka Komisija, atsakoties veikt *Changmao Biochemical Engineering* pieprasītās korekcijas, nav pārkāpusi Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punktu, jo pēdējais no minētajiem nebija sniedzis nevienu pierādījumu sava lūguma pamatojumam un nebija pierādījis, ka iespējamās atšķirības ražošanas izmaksās izpaudās kā cenu atšķirības.

147. Apelācijas sūdzības trešā pamata pirmajā daļā *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Vispārējā tiesa, šādi rikodamās, ir sagrozījusi faktus.

148. Manuprāt, apelācijas sūdzības trešā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

⁵⁶ Saskaņā ar Regulas Nr. 1225/2009 6. panta 7. punktu un 20. panta 4. punktu.

149. Saskaņā ar judikatūru apelācijas sūdzības iesniedzējam ir precīzi jānorāda pierādījumi, kas ir tikuši sagrozīti, un jāpierāda iespējamās vērtējumā pieļautās kļūdas⁵⁷.

150. Lai arī šajā lietā *Changmao Biochemical Engineering* apelācijas sūdzībā uzskaita administratīvajā procesā izvirzītos pierādījumus, tas precīzi nepaskaidro, kādā veidā iespējamās atšķirības ikvienā no attiecīgajiem faktoriem ietekmēja cenas un cenu salīdzināmību un kā Vispārējā tiesa līdz ar to esot sagrozījusi faktus, minētā sprieduma 143. punktā atzīdama, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs nav pierādījis, ka atšķirības ražošanas izmaksās izpaudās kā cenu atšķirības.

151. Tāpat jānorāda, ka pretēji *Changmao Biochemical Engineering* apgalvotajam nav nekādu pretrunu starp apstrīdētās regulas 49. apsvērumu, kurā ir norādīts, ka *Changmao Biochemical Engineering* nav pierādījis ietekmi uz cenām un cenu salīdzināmību, un šīs regulas 76. apsvērumu, saskaņā ar kuru Ķīnas imports par dempinga cenām samazina ES cenas par 21,1 %. Proti, Komisijas atzinums par cenu samazinājumu nozīmē, ka ES ražošanas nozarei ir radīti zaudējumi, nenorādot, ka šo cenu samazinājumu būtu radījušas atšķirības ražošanas izmaksās, kas pamato korekciju.

152. Tādējādi apelācijas sūdzības trešā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

3) Par apelācijas sūdzības trešā pamata ceturto daļu

153. Pārsūdzētā sprieduma 155.–160. punktā Vispārējā tiesa atzina, ka Komisija nav uzlikusi *Changmao Biochemical Engineering* nesamērīgu pierādīšanas pienākumu, likdama tam pierādīt, ka iespējamās atšķirības ražošanas izmaksās izpaudās kā cenu atšķirības, ņemot vērā, ka tam neesot bijis piekļuves ES ražošanas nozares datiem.

154. Apelācijas sūdzības trešā pamata ceturtajā daļā *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Vispārējā tiesa, šādi rīkodamās, ir pārkāpusi Antidempinga nolīguma 2.4. panta pēdējo teikumu, šī nolīguma 6.2., 6.4., 12.2.1. un 12.2.2. pantu un Regulas Nr. 1225/2009 20. panta 2. un 4. punktu, kā arī labas pārvaldības principu un neesot ievērojusi Komisijas rūpības pienākumu. Turklāt *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 207. punktā atteikdamās uzdot Komisijai procesa organizatorisko vai pierādījumu savākšanas pasākuma ietvaros iesniegt analīzi, kas bija par pamatu tam, lai noraidītu tā lūgumus veikt korekciju.

155. Kā paskaidrots iepriekš 124.–127. punktā, apelācijas sūdzības trešā pamata ceturta daļa ir daļēji nepieņemama. Skaidrības labad turpinājumā paskaidrošu, kādēļ apelācijas sūdzības trešā pamata ceturta daļa tomēr būtu noraidāma kā nepamatota, ja Tiesa uzskatītu, ka tā ir pilnībā pieņemama.

156. Pirmkārt, apelācijas sūdzības trešā pamata ceturta daļa ir nepamatota, ciktāl tā attiecas uz Antidempinga nolīguma 2.4. panta pēdējā teikuma un šī nolīguma 6.2., 6.4., 12.2.1. un 12.2.2. panta iespējamo pārkāpumu.

⁵⁷ Spriedumi, 2017. gada 27. aprīlis, *FSL u.c./Komisija* (C-469/15 P, EU:C:2017:308, 48. punkts); 2018. gada 26. septembris, *Philips un Philips France/Komisija* (C-98/17 P, nav publicēts, EU:C:2018:774, 70. punkts), un 2019. gada 10. jūlijs, *Cavaro Distillerie u.c./Komisija* (C-345/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:589, 56. punkts).

157. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, ņemot vērā PTO nolīgumu raksturu un struktūru, tie principā nav pieskaitāmi tiesību normām, attiecībā uz kurām ir iespējams pārbaudīt ES iestāžu pieņemto pasākumu tiesiskumu. Vienīgi divos izņēmuma gadījumos, kas izriet no paša ES likumdevēja nodoma ierobežot savu rīcības brīvību PTO noteikumu piemērošanā, Tiesa ir atzinusi, ka ES tiesām nepieciešamības gadījumā ir jāpārbauda ES pasākuma un pieņemto pasākumu tiesiskums attiecībā uz to piemērošanu PTO nolīgumiem. Pirmajā gadījumā Eiropas Savienība vēlas izpildīt īpašu pienākumu, ko tā ir uzņēmusies šo PTO nolīgumu ietvaros, savukārt otrajā gadījumā attiecīgajā ES tiesību aktā ir tieša atsauce uz šo nolīgumu īpašajiem noteikumiem⁵⁸.

158. Nevienā Regulas Nr. 1225/2009 pantā nav atsaucies uz kādu konkrētu PTO nolīgumu noteikumu. Tomēr saskaņā ar judikatūru ar Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punktu tiek īstenots Antidempinga nolīguma 2.4. pants, kura noteikumi tajā būtībā ir pārņemti⁵⁹.

159. Tomēr Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punktā nav tieši pārņemta Antidempinga nolīguma 2.4. panta pēdējā teikumā paredzētā prasība, saskaņā ar kuru “iestādes attiecīgajām pusēm norāda, kāda informācija ir nepieciešama, lai nodrošinātu taisnīgu salīdzināšanu, un neuzliek šīm pusēm nesamērīgu pierādīšanas pienākumu”⁶⁰. Tādējādi šķiet, ka ES likumdevējam nebija skaidra nodoma izpildīt Antidempinga nolīguma 2.4. panta pēdējā teikumā paredzēto pienākumu. No tā izriet, ka apstrīdētās regulas tiesiskumu nevar pārbaudīt, ņemot vērā Antidempinga nolīguma 2.4. panta pēdējo teikumu⁶¹.

160. Turklāt bez nepieciešamības izvērtēt, vai ar Regulas Nr. 1225/2009 īpašajiem noteikumiem tiek īstenots Antidempinga nolīguma 6.2., 6.4., 12.2.1. vai 12.2.2. pants un vai līdz ar to apstrīdētās regulas tiesiskumu var pārbaudīt, ņemot vērā šīs tiesību normas, ir jāatzīst, ka pamats saistībā ar Antidempinga nolīguma 6.2., 6.4., 12.2.1. vai 12.2.2. panta iespējamo pārkāpumu nav atbalstāms. Patiešām nav saskatāms, kā būtu piemērojams 12.2.1. un 12.2.2. pants, kas attiecas uz publiskiem paziņojumiem par antidempinga pasākumu noteikšanu, vai 6.2. pants, kas attiecas uz sanāksmēm ar pretējām pusēm. Attiecībā uz 6.4. pantu, saskaņā ar kuru iestādes ļauj ieinteresētajā pusē iepazīties ar visu attiecīgo informāciju, kas nav konfidenciāla, jāatzīmē, kā paskaidrots iepriekš 143. punktā un turpmāk 161. punktā, ka *Changmao Biochemical Engineering* neapgalvo, ka Komisija tam nebūtu paziņojusi informāciju, kas nepieciešama, lai iesniegtu lūgumu veikt korekcijas.

161. Otrkārt, uzskatu, ka apelācijas sūdzības trešā pamata ceturrtā daļa ir nepamatota, ciktāl tā attiecas uz Regulas Nr. 1225/2009 20. panta 2. un 4. punkta iespējamo pārkāpumu. Kā norādīts iepriekš 142. punktā, saskaņā ar Regulas Nr. 1225/2009 20. panta 2. un 4. punktu eksportētāji var pieprasīt galīgo informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, “ievērojot prasību par konfidenciālas informācijas aizsardzību.” Tomēr iepriekš 143. punktā ir paskaidrots, ka šajā gadījumā *Changmao Biochemical Engineering*, pamatojot savu izvirzīto pamatu par Regulas Nr. 1225/2009 20. panta 2. un 4. punkta iespējamo pārkāpumu, neapgalvo, ka Komisija tam

⁵⁸ Spriedumi, 2007. gada 27. septembris, *Ikea Wholesale* (C-351/04, EU:C:2007:547, 29. un 30. punkts); 2015. gada 16. jūlijs, Komisija/*Rusal Armenal* (C-21/14 P, EU:C:2015:494, 38.–41. punkts); 2016. gada 4. februāris, *C&J Clark International* un *Puma* (C-659/13 un C-34/14, EU:C:2016:74, 85.–87. punkts), un 2020. gada 9. jūlijs, *Donex Shipping and Forwarding* (C-104/19, EU:C:2020:539, 46. punkts).

⁵⁹ Spriedumi, 2008. gada 8. jūlijs, *Huvis/Padome* (T-221/05, nav publicēts, EU:T:2008:258, 73. punkts), un 2019. gada 20. septembris, *Jinan Meide Casting*/Komisija (T-650/17, EU:T:2019:644, 250. punkts). Skat. arī ģenerālvokāta P. Mengoci secinājumus apvienotajās lietās *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener*/Padome (C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2016:928, 37. punkts).

⁶⁰ Spriedumi, 2008. gada 8. jūlijs, *Huvis/Padome* (T-221/05, nav publicēts, EU:T:2008:258, 77. punkts), un 2013. gada 6. septembris, *Godrej Industries* un *VVF/Padome* (T-6/12, EU:T:2013:408, 51. punkts).

⁶¹ Ģenerālvokāta Dž. Pitruccella [G. Pitruzzella] secinājumi lietā *Donex Shipping and Forwarding* (C-104/19, EU:C:2020:159, 46.–49. punkts).

nebūtu paziņojusi informāciju, kas nepieciešama, lai iesniegtu lūgumu veikt korekcijas. Tā vietā, lai argumentētu šo izvirzīto pamatu, tas apgalvo, ka Komisija jo īpaši nav apkopojusi visu nepieciešamo informāciju, lai noteiktu, vai šādi lūgumi ir apmierināmi. Šāda pienākuma nepildīšanu (pieņemot, ka tas tika konstatēts), nevar uzskatīt par Regulas Nr. 1225/2009 20. panta 2. un 4. punkta pārkāpumu.

162. Treškārt, apelācijas sūdzības trešā pamata ceturtdaļa ir nepamatota, ciktāl ar to ir apgalvots Komisijas rūpības pienākuma pārkāpums. Saskaņā ar iepriekš 102. punktā minēto judikatūru Komisijai ar pienācīgu rūpību un objektivitāti bija jāizvērtē pierādījumi, ko *Changmao Biochemical Engineering* bija sniedzis, lai pamatotu savu lūgumu veikt korekciju. Tomēr, kā norādīts iepriekš 148.–152. punktā, Vispārējā tiesa nav sagrozījusi faktus, apstrīdētā sprieduma 141.–144. punktā atzīdama, ka *Changmao Biochemical Engineering* nav pierādījis ražošanas cenu atšķirību iespējamo ietekmi uz cenām un cenu salīdzināmību.

163. Ceturtkārt, uzskatu, ka apelācijas sūdzības trešā pamata ceturtdaļa ir nepamatota, ciktāl tā attiecas uz labas pārvaldības principa pārkāpumu. Saskaņā ar judikatūru no labas pārvaldības principa izriet, ka pierādīšanas pienākums, ko Komisija uzliek ražotājiem eksportētājiem, kuri lūdz veikt korekciju saskaņā ar Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punktu, nevar būt nesamērīgs⁶². Tomēr iepriekš 139.–144. punktā ir izklāstīti iemesli, kuru dēļ Komisija, pieprasīdama *Changmao Biochemical Engineering* pierādīt ražošanas izmaksu atšķirību iespējamo ietekmi uz cenām un cenu salīdzināmību, tam nav uzlikusi nesamērīgu pierādīšanas pienākumu.

164. Piektkārt, apelācijas sūdzības trešā pamata ceturtdaļa ir nepamatota, ciktāl ar to tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 207. punktā ir pieļāvusi kļūdu, atsakoties organizatorisko vai pierādījumu savākšanas pasākumu ietvaros noteikt Komisijai iesniegt analīzi, uz kuru tā apstrīdētās regulas 70. apsvērumā balstījās, atzīdama, ka starp attiecīgo precī un tai līdzīgu precī nebija atšķirību, kas sistemātiski atspoguļotos cenās. Saskaņā ar judikatūru attiecībā uz Vispārējās tiesas vērtējumu par lietas dalībnieka lūgumu īstenot procesa organizatoriskos vai pierādījumu savākšanas pasākumus ir jāatzīmē, ka vienīgi Vispārējā tiesa var spriest par nepieciešamību papildināt savā rīcībā esošo informāciju par lietām, kuras tā izskata⁶³. Turklāt, kā norādīts iepriekš 148.–152. punktā, šajā lietā nav konstatēta faktu sagrozīšana.

165. Jāsecina, ka apelācijas sūdzības trešā pamata ceturtdaļa ir pilnībā noraidāma.

4) Par apelācijas sūdzības trešā pamata otro daļu

166. Pārsūdzētā sprieduma 151.–153. punktā Vispārējā tiesa atzina, ka Ķīnas ražotāji eksportētāji, kuriem nav piemērots tirgus ekonomikas režīms, var iesniegt lūgumus veikt korekciju, taču šie lūgumi nav “saistāmi ar faktiskajām izmaksām Ķīnā”, jo pretējā gadījumā Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts tiktu padarīts neefektīvs.

167. Apelācijas sūdzības trešā pamata otrajā daļā *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Vispārējā tiesa, šādi rīkodamās, ir pārkāpusi Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punktu.

⁶² Skat. iepriekš 56. zemsvītras piezīmē minēto judikatūru.

⁶³ Spriedumi, 2003. gada 30. septembris, *Freistaat Sachsen* u.c./Komisija (C-57/00 P un C-61/00 P, EU:C:2003:510, 47. punkts); 2016. gada 14. septembris, *Ori Martin* un *SLM*/Komisija (C-490/15 P un C-505/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:678, 108. punkts); 2020. gada 22. oktobris, *Silver Plastics* un *Johannes Reifenhäuser*/Komisija (C-702/19 P, EU:C:2020:857, 28. punkts), un 2021. gada 4. marts, *Liaño Reig/SRB* (C-947/19 P, EU:C:2021:172, 98. punkts).

168. Manuprāt, lai arī apelācijas sūdzības trešā pamata otrā daļa ir pamatota, tā tomēr ir noraidāma kā neefektīva. Turpinājumā izklāstīšu iemeslus, kuru dēļ uzskatu, ka minētā daļa ir pamatota, pirms pievērsos iemesliem, kuru dēļ tā ir neefektīva.

169. Saskaņā ar judikatūru Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta mērķis ir izvairīties no tādu cenu un izmaksu ņemšanas vērā valstīs bez tirgus ekonomikas, kas nav parastās tirgus konjunktūras rezultāts⁶⁴.

170. Komisija minēto argumentē ar to, ka gadījumā, ja korekcija būtu jāveic, ņemot vērā atšķirības ražošanas izmaksās starp Ķīnu un ES, tas padarītu Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu neefektīvu, jo Ķīnā ražošanas izmaksas ir saistītas ar Ķīnas kā valsts bez tirgus ekonomikas statusu un tās ir sagrozītas.

171. Manuprāt, šī argumentācija nav atbalstāma.

172. Jāatzīst, ka 2015. gada 29. aprīļa spriedumā *Changshu City Standard Parts Factory un Ningbo Jinding Fastener/Padome* (T-558/12 un T-559/12, nav publicēts, EU:T:2015:237) Vispārējā tiesa uzskatīja, ka nevar tik veikta neviena korekcija saistībā ar efektivitātes un produktivitātes atšķirībām starp Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kuriem ir noteikti antidempinga maksājumi, un analogās valsts ražotājiem, jo pirmajam no minētajiem nebija piemērots tirgus ekonomikas režīms un līdz ar to ar tiem saistītos datus nevarēja ņemt vērā, lai noteiktu normālo vērtību⁶⁵. Ķīnas ražotāji eksportētāji Vispārējā tiesā apgalvoja, ka, veicot korekcijas saistībā ar efektivitātes un ražīguma atšķirībām, analogās valsts metodes izmantošana nebūtu neefektīva, jo to zemajam izejvielu un elektroenerģijas patēriņam, kā arī to lielajai produktivitātei uz vienu darbinieku (salīdzinājumā ar analogās valsts ražotāju) nebija nekāda sakara ar cenām un izmaksām vai tirgus konjunktūru Ķīnā⁶⁶. Ģenerāladvokāts P. Mengoci ierosināja noraidīt šo argumentu, pamatojoties uz to, ka “uzņēmums, kuram nav tirgus ekonomikas statusa, nevar atsaukties uz produktivitātes un efektivitātes atšķirībām, lai lūgtu veikt normālās vērtības korekcijas”, jo produktivitāte un efektivitāte “ir atkarīgas no vairākiem faktoriem [...], kurus pamatoti var uzskatīt par tādiem, ko vismaz netieši ietekmē parametri, kas ir parastās tirgus konjunktūras rezultāts”⁶⁷. Tomēr Tiesa nelēma par Padomes un Komisijas atteikumu veikt pieprasītās korekcijas⁶⁸.

173. Jāatzīst arī, ka 2018. gada 23. aprīļa spriedumā *Shanxi Taigang Stainless Steel/Komisija* (T-675/15, nav publicēts, EU:T:2018:209) Vispārējā tiesa atzina, ka nevarēja tikt veiktas nekādas korekcijas saistībā ar atšķirībām ražošanas procesā un piekļuvi izejvielām starp Ķīnu un analogo valsti, ņemot vērā, ka, pirmkārt, Ķīna attiecīgajā brīdī netika uzskatīta par tirgus ekonomikas valsti un, otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējs, proti, Ķīnas ražotājs eksportētājs, nebija iesniedzis pieprasījumu par tirgus ekonomikas režīma piemērošanu. Līdz ar to, Vispārējās tiesas ieskatā, nekas neliecināja par to, ka niķeļa ieguve vai tāda uzņēmuma ražošanas procesu, kas darbojas ārpus tirgus ekonomikas apstākļiem, neietekmēja parametri, kas nav tirgus konjunktūras

⁶⁴ Spriedumi, 1991. gada 22. oktobris, *Nölle* (C-16/90, EU:C:1991:402, 10. punkts); 1997. gada 29. maijs, *Rotexchemie* (C-26/96, EU:C:1997:261, 9. punkts); 2015. gada 10. septembris, *Fliesen-Zentrum Deutschland* (C-687/13, EU:C:2015:573, 48. punkts), un 2016. gada 4. februāris, *C&J Clark International un Puma* (C-659/13 un C-34/14, EU:C:2016:74, 106. punkts).

⁶⁵ Spriedums, 2015. gada 29. aprīlis, *Changshu City Standard Parts Factory un Ningbo Jinding Fastener/Padome* (T-558/12 un T-559/12, nav publicēts, EU:T:2015:237, 111. punkts). Skat. arī minētā sprieduma 115. un 116. punktu.

⁶⁶ Ģenerāladvokāta P. Mengoci secinājumi apvienotajās lietās *Changshu City Standard Parts Factory un Ningbo Jinding Fastener/Padome* (C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2016:928, 93. punkts).

⁶⁷ Ģenerāladvokāta P. Mengoci secinājumi apvienotajās lietās *Changshu City Standard Parts Factory un Ningbo Jinding Fastener/Padome* (C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2016:928, 107. un 108. punkts).

⁶⁸ Spriedums, 2017. gada 5. aprīlis, *Changshu City Standard Parts Factory un Ningbo Jinding Fastener/Padome* (C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2017:269, 73. punkts).

rezultāts⁶⁹. Ķīnas ražotāji eksportētāji Tiesā apgalvoja, ka Vispārējai tiesai bija jāizvērtē, vai pieprasīto korekciju rezultātā normālajā vērtībā atkārtoti tiktu iekļautas izmaksas, kuras ietekmē parametri, kas ir tirgus konjunktūras rezultāts, taču Tiesa to neesot izdarījusi⁷⁰. Tiesa noraidīja šo argumentu kā neefektīvu, pamatojoties uz to, ka Ķīnas ražotāji eksportētāji nebija tieši apstrīdējuši Vispārējās tiesas faktu konstatāciju, saskaņā ar kuru nekas neliecināja par to, ka korekcijas būtu saistāmas ar faktoriem, kas ir tirgus konjunktūras rezultāts⁷¹.

174. Tomēr jānorāda, ka ne 2017. gada 5. aprīļa spriedumā *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener/Padome* (C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2017:269), ne 2019. gada 29. jūlija spriedumā *Shanxi Taigang Stainless Steel/Komisija* (C-436/18 P, EU:C:2019:643) Tiesa pēc būtības neizvērtēja, vai Ķīnas ražotāji eksportētāji, kuriem nav piemērots tirgus ekonomikas režīms, var lūgt veikt korekcijas saistībā ar atšķirībām ražošanas procesā, izejvielu patēriņā un to piekļuvē starp Ķīnu un analogo valsti.

175. Tāpat jānorāda, ka *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo (un Komisija to neapstrīd), ka situācija šajā lietā atšķiras no situācijas 2019. gada 29. jūlija spriedumā *Shanxi Taigang Stainless Steel/Komisija* (C-436/18 P, EU:C:2019:643), jo šajā lietā korekcijas tiktu veiktas, atsaucoties nevis uz pašu Ķīnas ražotāju eksportētāju ražošanas izmaksām vai ražošanas izmaksām Ķīnā, bet gan uz ražošanas izmaksām ES. *Changmao Biochemical Engineering* būtībā apgalvo, ka normālās vērtības noteikšana saskaņā ar Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu neliedz Komisijai apmierināt lūgumu veikt korekciju, ja Komisija neizmanto Ķīnas tirgus datus, nosakot korekciju apmēru.

176. *Changmao Biochemical Engineering* paskaidro, ka šajā gadījumā tas nav lūdzis Komisiju veikt korekcijas, atsaucoties uz savām ražošanas izmaksām. Pirmkārt, ņemot vērā, ka ES ražošanas nozare un pats prasītājs izmantoja dažādas izejvielas un resursus, tas lūdza Komisiju vai nu samazināt normālo vērtību, vai arī paaugstināt tā eksporta cenu par summu, kas ir līdzvērtīga starpībai starp i) ES ražošanas nozarē izmantotajām izejvielām vai resursu izmaksām un ii) paša izmantoto attiecīgo izejvielu vai resursu izmaksām ES⁷². Otrkārt, ņemot vērā, ka izmaksas bija radušās nevis pašam apelācijas sūdzības iesniedzējam, bet gan vienīgi ES ražošanas nozarei, *Changmao Biochemical Engineering* lūdza Komisiju veikt korekcijas šo izmaksu apmērā. *Changmao Biochemical Engineering* uzsver, ka abos gadījumos Komisija, veicot prasītās korekcijas, nav ņēmusi vērā ne savas ražošanas izmaksas, ne faktiskās izmaksas Ķīnā. Tādējādi *Changmao Biochemical Engineering* uzskata, ka Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkts neliedz Komisijai veikt šīs korekcijas.

177. Manuprāt, vienīgi tad, ja Ķīnas ražotāju eksportētāju ražošanas izmaksas vai ražošanas izmaksas Ķīnā tiek izmantotas korekcijas apmēra noteikšanai un šīs izmaksas tādējādi tiek iekļautas normālās vērtības aprēķinā, Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkts liedz Komisijai apmierināt lūgumus veikt korekcijas, ko iesnieguši Ķīnas ražotāji eksportētāji, kuriem nav piemērots tirgus ekonomikas režīms. Savukārt, ja ražošanas izmaksas Ķīnā tiek izmantotas vienīgi šīs regulas 2. panta 10. punkta a)–k) apakšpunktā uzskaitīto faktoru atšķirību noteikšanai, šīs regulas 2. panta 7. punkts neliedz Komisijai apmierināt šo ražotāju eksportētāju iesniegtos lūgumus veikt korekcijas.

⁶⁹ Spriedums, 2018. gada 23. aprīlis, *Shanxi Taigang Stainless Steel/Komisija* (T-675/15, nav publicēts, EU:T:2018:209, 63. un 64. punkts).

⁷⁰ Spriedums, 2019. gada 29. jūlijs, *Shanxi Taigang Stainless Steel/Komisija* (C-436/18 P, EU:C:2019:643, 49. punkts).

⁷¹ Spriedums, 2019. gada 29. jūlijs, *Shanxi Taigang Stainless Steel/Komisija* (C-436/18 P, EU:C:2019:643, 51. un 52. punkts).

⁷² Piemēram, pieņemot, ka ES ražošanas nozare izmanto izejvielu A, savukārt *Changmao Biochemical Engineering* – izejvielu B, tādējādi radot zemākas ražošanas izmaksas. *Changmao Biochemical Engineering* ieskatā, Komisijai bija vai nu jāsamazina normālā vērtība, vai arī jāpalielina eksporta cena par summu, kas līdzvērtīga starpībai starp i) izejvielas A izmaksām ES un ii) izejvielas B izmaksām ES, nevis Ķīnā.

178. Proti, ja Ķīnas ražotājiem eksportētājiem tiktu liegts pieprasīt korekciju veikšanu gadījumā, kad normālo vērtību nosaka saskaņā ar Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, *pat tad, ja korekciju apmēra noteikšanai netiek izmantoti Ķīnas tirgus dati*, šie ražotāji eksportētāji patiešām nevarētu pieprasīt korekciju veikšanu, ja normālo vērtību nosaka atbilstoši šai tiesību normai. Tomēr no iepriekš 169. punktā minētās judikatūras, saskaņā ar kuru Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta mērķis ir izvairīties no tādu cenu un izmaksu ņemšanas vērā valstīs bez tirgus ekonomikas, kas nav normālas tirgus konjunktūras rezultāts, izriet, ka normālo vērtību nevar koriģēt, ja tā ir noteikta saskaņā ar šo tiesību normu. Gluži pretēji, šajā regulā nekas neliecina par to, ka šīs regulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā ir paredzēta vispārēja atkāpe no pienākuma veikt korekcijas cenu salīdzināmības nodrošināšanai, pamatojoties uz šīs pašas regulas 2. panta 10. punktu⁷³.

179. Turklāt iepriekš 177. punktā piedāvātais risinājums atbilst Vispārējās tiesas atzinumam 607. un 608. punktā 2021. gada 19. maija spriedumā *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products u.c./Komisija* (T-254/18, EU:T:2021:278), ka Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punkts ir interpretējams, ņemot vērā šīs regulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu. Līdz ar to ar šīm korekcijām nedrīkst ieviest vai atkārtoti ieviest Ķīnas sistēmas izkropļojuma elementu, aprēķinot normālo vērtību, kas noteikta, pamatojoties uz analogās valsts metodi.

180. Iepriekš 179. punktā minētajā spriedumā Vispārējā tiesa atzina, ka normālo vērtību varēja koriģēt, piemērojot Ķīnas tiesību aktos paredzēto 12 % PVN attiecīgās preces eksportam no Ķīnas, būtībā pamatojoties uz to, ka šis elements nav izkropļots⁷⁴. Protams, šajā spriedumā raksturotā situācija atšķiras no šī gadījuma, jo Ķīnas ražotāji eksportētāji nebija lūguši veikt korekciju⁷⁵. Tomēr nemainīgs paliek fakts, ka saskaņā ar šo spriedumu korekcija var tikt veikta, izmantojot Ķīnas sistēmas elementu, bet ar nosacījumu, ka šis elements nerada izkropļojumus, bet gan tas ir tirgus konjunktūras rezultāts.

181. No minētā izriet, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 153. punktā atzīdama, ka lūgumi veikt korekcijas, kurus iesnieguši Ķīnas ražotāji eksportētāji, kam nav piemērots tirgus ekonomikas režīms, nav saistāmi ar faktiskajām izmaksām Ķīnā. Manuprāt, šos ražotāju eksportētāju lūgumus var noraidīt vienīgi tad, ja dati saistībā ar faktiskajām izmaksām Ķīnā tiek izmantoti, lai noteiktu korekcijas apmēru, nevis tad, ja uz šiem datiem atsaucas, lai konstatētu izmaksu atšķirības starp Ķīnu un analogo valsti.

182. Tādējādi apelācijas sūdzības trešā pamata otrā daļa ir pamatota.

183. Tomēr, kā norādīts iepriekš 168. punktā, tā ir noraidāma kā neefektīva divu turpmāk minēto iemeslu dēļ.

⁷³ Spriedums, 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products u.c./Komisija* (T-254/18, EU:T:2021:278, 605. punkts).

⁷⁴ Spriedums, 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products u.c./Komisija* (T-254/18, EU:T:2021:278, 602.–610. punkts). Jāprecizē, ka minētajā gadījumā normālā vērtība tika aprēķināta, pamatojoties uz cenām analogajā valstī, proti, Indijā, lai arī izmantotā eksporta cena bija atlasē iekļauto Ķīnas ražotāju eksportētāju pieprasītā faktiskā eksporta cena, un ka tika veikta korekcija PVN starpībai starp pārdevumiem eksportam no Ķīnas uz ES (ņemot vērā, ka eksportam tika piemērots nodoklis 17 % apmērā, savukārt 5 % no tā pēc tam tika atmaksāti) un iekšzemes pārdevumu apjomiem (ņemot vērā, ka nodokļi iekšzemes cenā nebija ietverti). Vispārējā tiesa atzina, ka, lai arī korekcijas nevarēja ietvert faktorus, kas saistīti ar parametriem, kuri Ķīnā nebija normālas tirgus konjunktūras rezultāts, šajā gadījumā tas tā nebija. Protams, Vispārējās tiesas ieskatā, iemesls tam, kādēļ Ķīnas PVN sistēma radīja izkropļojumus, bija vienīgi veids, kādā Ķīna piemēroja PVN eksportam, paredzot atmaksāšanu nevis attiecībā uz visām, bet gan konkrētām precēm (vēlreiz jāprecizē, ka par šo spriedumu tiek izskatīta apelācijas sūdzība).

⁷⁵ Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2018/140 (2018. gada 29. janvāris), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes čuguna izstrādājumu importam, un izbeidz izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu Indijas izcelsmes čuguna izstrādājumu importu (OV 2018, L 25, 6. lpp.), 79. apsvērums.

184. Pirmkārt, šķiet, ka, lai Komisija apmierinātu lūgumus veikt korekcijas, kas attiecas uz faktiskajām izmaksām Ķīnā, šos lūgumus iesniegušajiem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem ir jāpierāda, ka konkrētās izmaksas ir normālas tirgus konjunktūras rezultāts – pat tad, ja šie ar izmaksām saistītie dati tiek izmantoti vienīgi Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punkta a)–k) apakšpunktā uzskaitīto faktoru atšķirību noteikšanai. Minētais izriet no iepriekš 130. punktā minētās judikatūras, saskaņā ar kuru pienākums pierādīt, ka ir jāveic konkrētas korekcijas, ir tiem, kuri vēlas uz tām atsaukties.

185. Tomēr šajā lietā *Changmao Biochemical Engineering*, manuprāt, nav pierādījis, ka dažādu izejvielu un resursu izmantošana vai vienīgi ES ražošanas nozarei radušās izmaksas⁷⁶ ir normālas tirgus konjunktūras rezultāts. Tas vienkārši ir aprakstījis atšķirības izmantotajās izejvielās un resursos un rafinēšanas procesā starp Ķīnu un ES, nepaskaidrojot, kādēļ šos elementus neietekmē tas, ka Ķīnai nav tirgus ekonomikas valsts statusa.

186. Otrkārt, pārsūdzētā sprieduma 151.–153. punktā izklāstītais pamatojums ir pakārtots pamatojums, jo minētā sprieduma 144. punktā Vispārējā tiesa jau ir atzinusi, ka Komisija, atteikdamās veikt *Changmao Biochemical Engineering* pieprasītās korekcijas, nav pārkāpusi Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punktu, jo šis uzņēmums nav pierādījis, ka iespējamās ražošanas izmaksu atšķirības izpaudās kā cenu atšķirības. Par to liecina pārsūdzētā sprieduma 151. punktā izmantotā frāze “jebkurā gadījumā”.

187. Tādējādi, lai arī apelācijas sūdzības trešā pamata otrā daļa ir pamatota, tā ir noraidāma kā neefektīva.

188. Skaidrības labad jānorāda, ka arī pamats saistībā ar Regulas Nr. 1225/2009 9. panta 4. punkta iespējamo pārkāpumu ir noraidāms. Šī pamata atbalstam *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka dempinga starpība būtu bijusi zemāka par zaudējumu starpību, pamatojoties uz kuru tika noteikts antidempinga maksājums, ja Komisija būtu veikusi pieprasītās korekcijas. Tomēr, manuprāt, ņemot vērā, ka Komisija nav pieļāvusi kļūdu, atteikdamās veikt šīs korekcijas, Regulas Nr. 1225/2009 9. panta 4. punkts nav pārkāpts.

189. Jāsecina, ka trešais pamats ir pilnībā noraidāms.

D. Par apelācijas sūdzības ceturto pamatu

1. Lietas dalībnieku argumenti

190. Apelācijas sūdzības ceturtajā pamatā *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Vispārējā tiesa, apstrīdētā sprieduma 148. un 150. punktā atzīstot, ka Komisija nav kļūdījusies, atteikdamās veikt pieprasītās korekcijas zaudējumu esamības noteikšanai, ir pārkāpusi grozītās Regulas 2016/1036 3. panta 2. un 3. punktu un šīs regulas 9. panta 4. punktu, kā arī labas pārvaldības principu un neesot ievērojusi Komisijas rūpības pienākumu. *Changmao Biochemical Engineering* uzskata, ka atšķirības ražošanas izmaksās starp ES ražotāju un Ķīnas ražotājiem eksportētājiem pamatoja ne tikai korekcijas dempinga starpības noteikšanai, bet arī korekcijas zaudējumu starpības noteikšanai saskaņā ar šīs pašas regulas 2. panta 10. punktu un/vai 3. panta 2. punktu.

⁷⁶ Skat. iepriekš 176. punktu.

191. Komisija apgalvo, ka apelācijas sūdzības ceturtais pamats ir noraidāms, ņemot vērā, ka (jo īpaši) Regulas 2016/1036 2. panta 10. punktā un 3. panta 2. un 3. punktā nav nevienas atsauces uz korekcijām.

2. Vērtējums

192. Apstrīdētajā regulā Komisija noraidīja *Changmao Biochemical Engineering* lūgumu veikt korekcijas dempinga starpības, nevis *zaudējumu starpības* noteikšanai, ņemot vērā atšķirības ražošanas izmaksās starp Savienības ražotāju un Ķīnas ražotājiem eksportētājiem. Komisija šo noraidījumu pamatoja ar to, ka šīs atšķirības ne vienmēr izpaužas kā cenu atšķirības vai ka tās ne vienmēr ietekmē cenu salīdzināmību⁷⁷.

193. Pārsūdzētā sprieduma 148. un 150. punktā Vispārējā tiesa būtībā atzina, ka Komisija, atteikdamās veikt pieprasītās korekcijas *zaudējumu* esamības noteikšanai, nav pārkāpusi ne Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punktu, ne šīs regulas 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 3. punktu vai 9. panta 4. punktu.

194. Apelācijas sūdzības ceturtajā pamatā *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka Vispārējā tiesa, šādi rīkodamās, ir pārkāpusi šīs tiesību normas, kā arī Komisijas rūpības pienākumu un labas pārvaldības principu.

195. Manā ieskatā, šīs apelācijas sūdzības pamats ir noraidāms. Lai arī šis pamats, manuprāt, ir pamatots, ciktāl tas attiecas uz Regulas Nr. 1225/2009 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta un 3. punkta iespējamo pārkāpumu, tas tomēr ir pilnībā neefektīvs. Turpinājumā izklāstīšu iemeslus, kuru dēļ uzskatu, ka tas ir daļēji pamatots, pirms pievērsšos iemesliem, kuru dēļ tas ir neefektīvs.

196. Saskaņā ar Regulas Nr. 1225/2009 1. panta 1. punktu antidempinga maksājumus nosaka tad, ja imports par dempinga cenām rada *zaudējumus* ES ražošanas nozarei. Šīs regulas 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts paredz, ka *zaudējumu* noteikšanā objektīvi pārbauda “importa par dempinga cenām apjomu un ietekmi uz līdzīgu preču cenām [Savienības] tirgū”. Šīs pašas regulas 3. panta 3. punktā ir precizēts, ka “atkarībā no šā importa ietekmes uz cenām spriež, vai imports par dempinga cenām ir piedāvājis ievērojami zemāku cenu salīdzinājumā ar līdzīgas preces cenu [ES] ražošanā, vai arī šāda importa rezultātā notiek ievērojama cenu pazemināšanās vai arī tiek ievērojami aizkavēta cenu celšanās, kas pretējā gadījumā būtu notikusi”.

197. Jāatzīst, ka ne Regulas Nr. 1225/2009 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā un 3. punktā, ne jebkurā citā šīs regulas tiesību normā nav norādīts, ka Komisijai ir jāveic korekcijas, lai noteiktu *zaudējumu* starpību. Šajā kontekstā nav ekvivalenta minētās regulas 2. panta 10. punktam, saskaņā ar kuru ir jāveic korekcijas, lai noteiktu dempinga starpību.

198. Tomēr saskaņā ar judikatūru pienākums objektīvi izvērtēt importa par dempinga cenām ietekmi, kā norādīts Regulas Nr. 1225/2009 3. panta 2. punktā, rada pienākumu taisnīgi salīdzināt attiecīgās preces cenu un tai līdzīgas preces cenu ES ražošanas nozarē, ja tirdzniecība tiek veikta ES teritorijā. Šāds taisnīgs salīdzinājums ir priekšnoteikums šai nozarei radīto *zaudējumu* aprēķināšanas likumīgumam⁷⁸.

⁷⁷ Apstrīdētās regulas 64.–74. apsvērums.

⁷⁸ Spriedums, 2019. gada 10. aprīlis, *Jindal Saw un Jindal Saw Italia*/Komisija (T-301/16, EU:T:2019:234, 176. punkts).

199. Šķiet, ka gadījumos, kad ir jāveic korekcijas, lai nodrošinātu taisnīgu salīdzinājumu starp attiecīgās preces cenu un tai līdzīgas preces cenu ES ražošanas nozarē, ir jāuzskata, ka Komisijai ir pienākums veikt šīs korekcijas. Tādējādi tiktu atjaunota simetrija starp attiecīgās preces cenu un tai līdzīgas preces cenu līdzīgi, kā saskaņā ar judikatūru normālās vērtības korekcija, kas veikta saskaņā ar Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punktu, atjauno simetriju starp preces normālo vērtību un eksporta cenu, tādējādi nodrošinot cenu salīdzināmību⁷⁹.

200. Lai arī neviena Regulas Nr. 1225/2009 tiesību norma skaidri neparedz, ka Komisijai ir jāveic korekcijas, lai nodrošinātu taisnīgu salīdzināšanu starp attiecīgās preces cenu un tai līdzīgas preces cenu ES ražošanas nozarē, manuprāt, šis pienākums var tikt pamatots ar minētās regulas 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 3. punktu, ciktāl šī tiesību norma paredz pienākumu veikt taisnīgu salīdzināšanu.

201. Jāatzīst un jāpiekrīt Komisijas apgalvotajam, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu, apstrīdētā sprieduma 149. punktā atzīdama, ka 2011. gada 17. februāra spriedums *Zhejiang Xinshiji Foods un Hubei Xinshiji Foods*/Padome (T-122/09, nav publicēts, EU:T:2011:46) attiecās uz apelācijas iesniedzēja aizstāvības tiesību pārkāpumu un apstrīdētās regulas pamatojuma trūkumu. Protams, Vispārējā tiesa šajā spriedumā nav izvērtējusi pamatojumu apgalvojumam, ka eksporta cenas korekcija, kas veikta saistībā ar cenu samazinājuma aprēķinu, bija neatbilstoša⁸⁰.

202. Tomēr jāatsaucas uz 1988. gada 5. oktobra spriedumu *Canon* u.c./Padome (277/85 un 300/85, EU:C:1988:467, 65. un 66. punkts), kurā Tiesa atzina, ka Komisija nav pieļāvusi kļūdu, zaudējumu novērtēšanas ietvaros veidama korekciju, lai noteiktu atšķirības starp attiecīgās preces (elektronisko rakstāmmašīnu) importētajiem modeļiem un vislīdzīgākajiem modeļiem Savienībā⁸¹.

203. Līdzīgi – 2019. gada 10. aprīļa spriedumā *Jindal Saw un Jindal Saw Italia*/Komisija (T-301/16, EU:T:2019:234, 172.–189. punkts) Vispārējā tiesa atzina, ka Komisijas veiktais cenu samazinājuma aprēķins ir pretrunā Regulas Nr. 1225/2009 3. panta 2. punktam, jo Komisija bija salīdzinājusi ES ražošanas nozares pārdošanas cenas, kas bija noteiktas pirmajiem neatkarīgajiem līdzīgās preces pircējiem, ar Ķīnas ražotāja eksportētāja CIF cenām (kurās ietverta preces cena, apdrošināšana un vedmaksa). Vispārējās tiesas ieskatā pienākums salīdzināt cenas vienā un tajā pašā tirdzniecības līmenī uzlika Komisijai pienākumu izmantot nevis Ķīnas ražotāja eksportētāja CIF cenas, bet gan šī ražotāja eksportētāja pārdošanas cenas, kas noteiktas pirmajiem neatkarīgajiem pircējiem. Tādējādi Komisijai bija jāveic atbilstošās korekcijas, ko tā nebija izdarījusi⁸².

204. Līdz ar to Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 148. punktā ir pieļāvusi kļūdu, atzīdama, ka nevienā no *Changmao Biochemical Engineering* minētajām Regulas Nr. 1225/2009 tiesību normām, proti, šīs regulas 2. panta 10. punktā, 3. panta 2. un 3. punktā un 9. panta 4. punktā, Komisijai nav noteikts pienākums veikt korekcijas, lai noteiktu zaudējumu esamību. Manuprāt, saskaņā ar Regulas Nr. 1225/2009 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 3. punktu Komisijai ir pienākums šādi rīkoties. Tādējādi apelācijas sūdzības ceturtais pamats ir pamatots, ciktāl tas attiecas uz minētās regulas 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta un 3. punkta iespējamo pārkāpumu.

⁷⁹ Spriedums, 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija (T-254/18, EU:T:2021:278, 593. punkts).

⁸⁰ Spriedums, 2011. gada 17. februāris, *Zhejiang Xinshiji Foods un Hubei Xinshiji Foods*/Padome (T-122/09, nav publicēts, EU:T:2011:46, 93. punkts).

⁸¹ Skat. arī spriedumu, 1988. gada 5. oktobris, *Brother Industries*/Padome (250/85, EU:C:1988:464, 36. punkts).

⁸² Skat. arī spriedumu, 2011. gada 30. novembris, *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome un Komisija (T-107/08, EU:T:2011:704, 50.–71. punkts).

205. Tomēr, kā norādīts iepriekš 195. punktā, apelācijas sūdzības ceturtais pamats, manuprāt, ir noraidāms kā neefektīvs.

206. Proti, šķiet, ka gadījumā, ja tiktu uzskatīts, ka Komisijai ir jāveic nepieciešamās korekcijas saistībā ar zaudējumu novērtēšanu, būtu jāpiemēro principi, kas reglamentē lūgumus veikt korekcijas saistībā ar dempinga noteikšanu. Tādējādi pēc analogijas ar iepriekš 130. punktā minēto judikatūru lietas dalībniekam, kurš pieprasa veikt korekcijas zaudējumu esamības noteikšanai, ir jāpierāda, ka tā prasība ir pamatota. Tam jo īpaši ir jāpierāda, ka atšķirības (piemēram) ražošanas izmaksās izpaužas kā cenu atšķirības.

207. Tomēr pārsūdzētā sprieduma 160. punktā Vispārējā tiesa būtībā uzskata, ka *Changmao Biochemical Engineering* nav pierādījis, ka atšķirības ražošanas izmaksās starp Ķīnu un ES izpaužas kā cenu atšķirības. Jāuzsver, ka pārsūdzētā sprieduma 160. punkts īpaši attiecas uz *Changmao Biochemical Engineering* pieprasījumu veikt korekcijas, lai noteiktu cenu samazinājuma starpību. Šī punkta formulējumā patiešām ir pārņemts apstrīdētās regulas 70. apsvēruma formulējums, kurā Komisija norāda iemeslu, kādēļ tā noraida *Changmao Biochemical Engineering* lūgumu veikt korekciju cenu samazinājuma starpības noteikšanai.

208. *Changmao Biochemical Engineering* nav apstrīdējis pārsūdzētā sprieduma 160. punktu saistībā ar apelācijas sūdzības ceturto pamatu, kas attiecas uz cenu samazinājuma starpības noteikšanai veikto korekciju likumīgumu. Tas šo punktu ir apstrīdējis vienīgi savas apelācijas sūdzības trešajā pamatā, kas attiecas uz dempinga starpības noteikšanai veiktajām korekcijām.

209. Tādējādi, lai gan apelācijas sūdzības ceturtais pamats ir pamatots, tas ir noraidāms kā neefektīvs.

210. Jāsecina, ka apelācijas sūdzība ir pilnībā jānoraida.

VI. Par tiesāšanās izdevumiem

211. Saskaņā ar Reglamenta 184. panta 2. punktu Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem, ja apelācija ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu.

212. Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Šajā gadījumā *Changmao Biochemical Engineering* spriedums ir nelabvēlīgs un Komisija ir lūgusi piespriest tam tiesāšanās izdevumus. Līdz ar to *Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd* ir jāsedz savi, kā arī jāatlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumi.

VII. Secinājumi

213. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, iesaku Tiesai:

- noraidīt apelācijas sūdzību un
- piespriest *Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd* segt savus, kā arī atlīdzināt Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.